

Službeni list

Europske unije

C 402

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.

31. listopada 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 402/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 402/02	Predmet C-113/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. rujna 2016. – Savezna Republika Njemačka protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Izbor pravne osnove — Članak 43. stavak 2. ili članak 43. stavak 3. UFEU-a — Zajednička organizacija tržišta poljoprivrednih proizvoda — Uredba (EU) br. 1308/2013 — Članak 7. — Uredba (EU) br. 1370/2013 — Članak 2. — Mjere koje se odnose na određivanje cijena — Referentni pragovi — Intervencijska cijena)	2
2016/C 402/03	Predmet C-409/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőrségi Főigazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Razvrstavanje robe — Tumačenje podbroja Kombinirane nomenklature — Direktiva 2008/118/EZ — Uvoz trošarinske robe — Carinski postupak s odgodom ili postupanje — Posljedice carinske deklaracije s pogrešno naznačenim podbrojem Kombinirane nomenklature — Nepravilnosti tijekom kretanja trošarinske robe)	3

2016/C 402/04	Predmet C-549/14: Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Højesteret – Danska) – Finn Frogne A/S protiv Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation (Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 2. — Načelo jednakog postupanja — Obveza transparentnosti — Ugovor o javnoj nabavi u vezi s isporukom složenog komunikacijskog sustava — Poteškoće u izvršenju — Neslaganje stranaka s obzirom na odgovornosti — Transakcija — Smanjenje opsega ugovora — Preoblikovanje najma materijala u prodaju — Bitna izmjena ugovora o javnoj nabavi — Opravdanje objektivnom mogućnošću nalaženja sporazumnog rješenja)	4
2016/C 402/05	Predmet C-584/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. rujna 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike (Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2006/12/EZ — Direktiva 91/689/EEZ — Direktiva 1999/31/EZ — Gospodarenje otpadom — Presuda Suda kojom je utvrđena povreda obveze — Neprovedba — Članak 260. stavak 2. UFEU-a — Novčane sankcije — Novčana kazna — Paušalni iznos)	4
2016/C 402/06	Predmet C-101/15 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. rujna 2016. – Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA protiv Europske komisije (Žalba — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Članak 53. Sporazuma o Europskog gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. — Europsko tržište automobilske stakla — Sporazumi o podjeli tržišta i razmjeni poslovno osjetljivih informacija — Novčane kazne — Smjernice iz 2006. o izračunu iznosa novčanih kazni — Točka 13. — Vrijednost prodaje — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 23. stavak 2. drugi podstavak — Zakonska gornja granica novčane kazne — Tečaj za izračun gornje granice novčane kazne — Iznos novčane kazne — Neograničena nadležnost — Poduzetnici koji proizvode jedan proizvod — Proporcionalnost — Jednako postupanje)	5
2016/C 402/07	Predmet C-121/15: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE) protiv Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, prije GDF Suez (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Direktiva 2009/73/EZ — Energija — Sektor plina — Utvrđivanje cijena opskrbe prirodnim plinom krajnjim kupcima — Regulirane tarife — Prepreka — Sukladnost — Kriteriji za ocjenu — Ciljevi sigurnosti opskrbe i teritorijalne kohezije)	6
2016/C 402/08	Predmet C-160/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio du Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – GS Media BV protiv Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker (Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Pojam — Internet — Hiperpoveznice koje omogućuju pristup zaštićenim djelima, pristup kojima je omogućen na drugoj internetskoj stranici bez ovlaštenja nositelja — Još neobjavljena djela nositelja prava — Postavljanje takvih poveznica s ciljem stjecanja dobiti)	7
2016/C 402/09	Predmet C-180/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nacka tingsrätt – Mark- och miljöödomstolen – Švedska) – Borealis AB i dr. protiv Naturvårdsverket (Zahtjev za prethodnu odluku — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a — Metoda besplatne dodjele jedinica — Izračun jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost — Određivanje referentne vrijednosti za proizvod za vrući metal — Odluka 2011/278/EU — Prilog I. — Valjanost — Članak 3. točka (c) — Članak 7. — Članak 10. stavci 1. do 3. i 8. — Prilog IV. — Besplatna dodjela jedinica za potrošnju i isporuku topline — Mjerljiva toplota koja se isporučuje privatnim kućanstvima — Zabrana dvostrukog brojenja emisija i dvostruke dodjele jedinica)	7

2016/C 402/10	Predmet C-182/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – postupak izručenja Alekseja Petruhhina (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Izručenje trećoj državi državljanina države članice koji je koristio svoje pravo na slobodno kretanje — Područje primjene prava Unije — Zaštita državljanina države članice od izručenja — Nepostojanje zaštite državljanina drugih država članica — Ograničenje slobodnog kretanja — Obrazloženje koje se temelji na sprječavanju nekažnjavanja — Proporcionalnost — Provjera poštovanja jamstava iz članka 19. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)	9
2016/C 402/11	Predmet C-225/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Reggio Calabria – Italija) – kazneni postupak protiv Domenica Politana (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Igre na sreću — Ograničenja — Važni razlozi u općem interesu — Proporcionalnost — Javna nabava — Uvjeti sudjelovanja u postupku javne nabave i ocjena ekonomske i financijske sposobnosti — Isključenje ponuditelja zbog nedostavljanja potvrde o njegovoj ekonomskoj i financijskoj sposobnosti, koju su izdale dvije različite bankarske institucije — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 47. — Primjenjivost)	9
2016/C 402/12	Predmet C-310/15: Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Vincent Deroo-Blanquart protiv Sony Europe Limited, pravnog slijednika Sony France SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Nepoštena poslovna praksa — Direktiva 2005/29/EZ — Članci 5. i 7. — Zajednička ponuda — Prodaja računala koje je opremljeno s predinstaliranim računalnim programima — Bitne informacije u vezi s cijenom — Zavaravajuće izostavljanje — Nemogućnost za potrošača da dobije isti model računala koje nije opremljeno s predinstaliranim računalnim programima)	10
2016/C 402/13	Predmet C-459/15 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. – Iranian Offshore Engineering & Construction Co. protiv Vijeća Europske unije (Žalba — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Pružanje logističke podrške iranskoj vladi — Uvrštenje žaliteljeva imena)	11
2016/C 402/14	Predmet C-461/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – E.ON Kraftwerke GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Usklađena besplatna dodjela emisijskih jedinica — Odluka 2011/278/EU — Promjena dodjele — Članak 24. stavak 1. — Obveza informiranja koju ima operater postrojenja — Doseg)	11
2016/C 402/15	Predmet C-294/16 PPU: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 28. srpnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Poljska) – JZ protiv Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 26. stavak 1. — Europski uhiđbeni nalog — Učinci predaje — Uračunavanje vremena zadržavanja u državi članici izvršenja — Pojam „zadržavanje” — Mjere ograničenja slobode koje nisu zatvaranje — Kućni pritvor uz nošenje elektroničke narukvice — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 6. i 49.)	12
2016/C 402/16	Predmet C-328/16: Tužba podnesena 1. lipnja 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike	13
2016/C 402/17	Predmet C-376/16 P: Žalba koju je 7. srpnja 2016. podnio Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	14

2016/C 402/18	Predmet C-393/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne protiv Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd	16
2016/C 402/19	Predmet C-425/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. kolovoza 2016. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Hansruedi Raimund protiv Michaela Aigner	17
2016/C 402/20	Predmet C-431/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. kolovoza 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španjolska) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) protiv José Blanca Marquesa	17
2016/C 402/21	Predmet C-462/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. kolovoza 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt Bingen-Alzey protiv Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG	19
2016/C 402/22	Predmet C-464/16 P: Žalba koju je 18. kolovoza 2016. podnio Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 20. srpnja 2016. u predmetu T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) protiv Europske komisije	20
2016/C 402/23	Predmet C-465/16 P: Žalba koju je 20. kolovoza 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 9. lipnja 2016. u predmetu T-276/13, Growth Energy i Renewable Fuels Association protiv Vijeća Europske unije	21
2016/C 402/24	Predmet C-466/16 P: Žalba koju je 20. kolovoza 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 9. lipnja 2016. u predmetu T-277/13, Marquis Energy LLC protiv Vijeća Europske unije	22

Opći sud

2016/C 402/25	Predmet T-220/13: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Scuola Elementare Maria Montessori protiv Komisije („Državne potpore — Općinski porez na nekretnine — Oslobođenje od plaćanja odobreno nekomercijalnim subjektima koji obavljaju posebne djelatnosti — Pročišćeni tekst o porezu na dohodak — Oslobođenje od plaćanja jedinstvenog općinskog poreza — Odluka kojom se dijelom utvrđuje nepostojanje državne potpore a dijelom potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Izravni utjecaj — Dopuštenost — Apsolutna nemogućnost povrata — Članak 14. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 — Obveza obrazlaganja”)	25
2016/C 402/26	Predmet T-392/13: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – La Ferla protiv Komisije i ECHA-e („REACH — Naknada za registraciju tvari — Smanjena naknada odobrena mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima — Pogreška u izjavi o veličini poduzeća — Preporuka 2003/361/EZ — Odluka kojom se određuje administrativna pristojba — Zahtjev za pružanje informacija — Ovlašt ECHA-e — Proporcionalnost”)	25
2016/C 402/27	Predmet T-472/13: Presuda Općeg suda od 8. rujna 2016. – Lundbeck protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište antidepresivima koji sadrže farmaceutske djelatne tvari citalopram — Pojam ograničenja tržišnog natjecanja prema cilju — Moguće tržišno natjecanje — Generički lijekovi — Prepreke izlasku na tržište kao posljedica postojanja patenata — Sporazumi sklopljeni između nositelja patenata i proizvođača generičkih lijekova — Članak 101. stavci 1. i 3. UFEU-a — Pogreške koje se tiču prava i ocjene — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Pravna sigurnost — Novčane kazne”)	26
2016/C 402/28	Predmet T-620/13: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Marchi Industriale protiv ECHA-e („REACH — Naknada za registraciju tvari — Smanjena naknada odobrena mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima — Pogreška u izjavi o veličini poduzeća — Preporuka 2003/361/EZ — Odluka kojom se određuje administrativna pristojba — Utvrđivanje veličine poduzeća — Ovlašt ECHA-e — Obveza obrazlaganja”)	27

2016/C 402/29	Predmet T-695/13: Presuda Općeg suda od 13. rujna 2016. – ENAC protiv INEA-e („Financijska potpora — Projekti od zajedničkog interesa u području transeuropskih energetskih mreža — Izrada studije za intermodalni razvoj zračne luke Bergamo-Orio al Serio — Utvrđivanje konačnog iznosa financijske potpore — Neprihvatljivi troškovi — Pogreška koja se tiče prava — Obveza obrazlaganja”)	27
2016/C 402/30	Predmet T-80/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – PT Musim Mass protiv Vijeća („Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije — Konačna naplata privremenih antidampinskih pristojbi — Konačne antidampinske pristojbe — Prava obrane — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)	28
2016/C 402/31	Predmet T-111/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Unitec Bio protiv Vijeća („Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinska pristojba — Tužba za poništenje — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)	29
2016/C 402/32	Predmeti T-112/14 do T-116/14 i T-119/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Molinos Río de la Plata i dr. protiv Vijeća („Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinska pristojba — Tužba za poništenje — Strukovna udruga — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)	30
2016/C 402/33	Predmet T-117/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Cargill protiv Vijeća („Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinska pristojba — Tužba za poništenje — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)	31
2016/C 402/34	Predmet T-118/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – LDC Argentina protiv Vijeća („Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinska pristojba — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)	31
2016/C 402/35	Predmet T-120/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – PT Ciliandra Perkasa protiv Vijeća („Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije — Konačna antidampinska pristojba — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)	32
2016/C 402/36	Predmet T-139/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia protiv Vijeća („Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije — Konačna antidampinska pristojba — Članak 2., stavci 3. i 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)	33
2016/C 402/37	Predmet T-340/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Klyuyev protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Pravni temelj — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Nepoštovanje kriterija uvrštavanja na popis — Očita pogreška u ocijeni — Pravo vlasništva — Pravo na ugled”)	34
2016/C 402/38	Predmet T-346/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Yanukovych protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Pravna osnova — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Zloupotroba ovlasti — Nepoštovanje kriterija uvrštavanja na popis — Očita pogreška u ocijeni — Pravo na vlasništvo”)	35

2016/C 402/39	Predmet T-348/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Yanukovych protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Obveza obrazlaganja — Pravni temelj — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Zloupotreba ovlasti — Nepoštovanje kriterija uvrštavanja na popis — Očita pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva”)	36
2016/C 402/40	Predmet T-386/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – FIH Holding et FIH Erhvervsbank protiv Komisije („Državne potpore — Bankarski sektor — Potpora koja je dodijeljena danskoj banci FIH u obliku prijenosa njezine imovine umanjene vrijednosti novom društvu kćeri te ponovnog otkupa te imovine od strane danskog tijela nadležnog za osiguranje financijske stabilnosti — Državne potpore u korist banaka u razdoblju gospodarske krize — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Pojam potpore — Kriterij privatnog ulagača — Kriterij privatnog vjerovnika — Izračun visine potpore — Obveza obrazlaganja”)	37
2016/C 402/41	Predmet T-481/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv EIT-a („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga razvoja platforme za upravljanje informacijama i znanjima — Usluge razvoja softvera i održavanja dostupnosti i učinkovitosti informatičkih usluga — Odbijanje rangiranja ponuditeljeve ponude na prvo mjesto — Kriteriji za odabir — Kriteriji dodjele — Obveza obrazlaganja — Očite pogreške u ocjeni — Pristup dokumentima — Izvanugovorna odgovornost”)	37
2016/C 402/42	Predmet T-698/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv Komisije („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Vanjske usluga razvoja, istraživanja i potpore informacijskim sustavima (ESP DESIS III) — Rangiranje ponuditelja u postupku prema kaskadnom sustavu — Obveza obrazlaganja — Izuzetno niske ponude — Načelo slobodnog tržišnog natjecanja — Izvanugovorna odgovornost”)	38
2016/C 402/43	Predmet T-710/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Herbert Smith Freehills protiv Vijeća („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u vezi s raspravama koje prethode donošenju direktive o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda — Odbijanje pristupa — Izuzeće u pogledu zaštite pravnog savjetovanja — Prava obrane — Prevladavajući javni interes”)	39
2016/C 402/44	Predmet T-800/14: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Philip Morris protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti sastavljeni u okviru pripremnih akata za donošenje direktive o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda — Odbijanje pristupa — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu pravnog savjetovanja — Izuzeće koje se odnosi na proces odlučivanja — Prava obrane — Prevladavajući javni interes”)	39
2016/C 402/45	Predmet T-51/15: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – PAN Europe protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Dokumenti vezani uz endokrine disruptore — Djelomično odbijanje pristupa — Iznimka koja se odnosi na zaštitu postupka odlučivanja — Članak 4. stavak 3. Uredbe br. 1049/2001”)	40
2016/C 402/46	Predmet T-91/15: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – AEDEC protiv Komisije („Istraživanje i tehnološki razvoj — Okvirni program za istraživanja i inovacije „Obzor 2020” — Pozivi na podnošenje prijedloga na temelju programa rada 2014.-2015. — Odluka Komisije kojom se proglašava da tužitelj prijedlog ne ispunjava uvjete — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Proporcionalnost — Transparentnost — Očita pogreška u ocjeni”)	41

2016/C 402/47	Predmet T-359/15: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Arrom Conseil protiv EUIPO-a – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Roméo has a Gun by Romano Ricci — Raniji verbalni žigovi Europske unije NINA RICCI i RICCI — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijih žigova — Nanošenje štete ugledu — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)	41
2016/C 402/48	Predmet T-485/15: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – Alsharghawi protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja zbog situacije u Libiji — Zamrzavanje sredstava — Popis osoba kojima je zabranjen ulazak i prelazak preko teritorija Europske unije — Položaj bivšeg šefa kabineta Moamera Gadafija — Odabir pravne osnove — Obveza obrazlaganja — Prava na obranu — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost — Sloboda dolaska i odlaska — Pravo vlasništva — Obveza opravdanja osnovanosti mjere”)	42
2016/C 402/49	Predmet T-565/15: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – Excalibur City protiv EUIPO-a – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MERLIN'S KINDERWELT — Raniji nacionalni verbalni žig KINDER — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	42
2016/C 402/50	Predmet T-566/15: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – Excalibur City protiv EUIPO-a – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije MERLIN'S KINDERWELT — Raniji nacionalni verbalni žig KINDER — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	43
2016/C 402/51	Predmet T-633/15: Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – JT International protiv EUIPO-a – Habanos (PUSH) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije PUSH — Raniji verbalni i figurativni žigovi Beneluksa i nacionalni žigovi PUNCH — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Istovjetnost proizvođača — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	44
2016/C 402/52	Predmet T-384/15: Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2016. – EDF Luminus protiv Parlamenta („Arbitražna klauzula — Ugovor o opskrbi električnom energijom CNT(2009) br. 137 — Plaćanje od strane Parlamenta regionalnog doprinosa koji je tužitelj platio Région de Bruxelles-Capitale, izračunatog na temelju snage koja se Parlamentu čini dostupnom — Nepostojanje ugovorne obveze — Nepostojanje obveze koja proizlazi iz odredbi mjerodavnog nacionalnog prava”)	44
2016/C 402/53	Predmet T-511/15: Rješenje Općeg suda od 30. kolovoza 2016. – Fontem Holdings 4 protiv EUIPO-a (BLU ECIGS) („Žig Europske unije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	45
2016/C 402/54	Predmet T-544/15: Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2016. – Terna protiv Komisije („Tužba za poništenje — Projekti od zajedničkog interesa Unije — Financijska potpora Unije u dva projekta iz područja transeuropskih energetske mreže — Smanjenje izvorno dodijeljene financijske potpore nakon revizije — Pripremni akt — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)	46
2016/C 402/55	Predmet T-584/15: Rješenje Općeg suda od 14. rujna 2016. – POA protiv Komisije („Tužba za poništenje — Zahtjev za registraciju zaštićene oznake izvornosti („Halloumi” ili „Hellim”) — Odluka o objavi u Službenom listu, serija C, zahtjeva za registraciju zaštićene oznake izvornosti u skladu s člankom 50. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1151/2012 — Pripremni akt — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)	46

2016/C 402/56	Predmet T-366/16: Tužba podnesena 12. srpnja 2016. – Gaki protiv Europol	47
2016/C 402/57	Predmet T-476/16: Tužba podnesena 25. kolovoza 2016. – Adama Agriculture i Adama France protiv Komisije	48
2016/C 402/58	Predmet T-477/16: Tužba podnesena 26. kolovoza 2016. – Epsilon International protiv Komisije . . .	49
2016/C 402/59	Predmet T-480/16: Tužba podnesena 30. kolovoza 2016. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a – Amedei (For you)	50
2016/C 402/60	Predmet T-620/16: Tužba podnesena 30. kolovoza 2016. – The Logistical Approach protiv EUIPO-a – Idea Groupe (Idealogistic)	51
2016/C 402/61	Predmet T-625/16: Tužba podnesena 2. rujna 2016. – Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej protiv ECHA-e	51
2016/C 402/62	Predmet T-629/16: Tužba podnesena 1. rujna 2016. – Shoe Branding Europe protiv EUIPO-a – adidas (Prikaz dviju usporednih traka na obući)	53
2016/C 402/63	Predmet T-630/16: Tužba podnesena 5. rujna 2016. – Dehtochema Bitumat protiv Europske agencije za kemikalije	53
2016/C 402/64	Predmet T-644/16: Tužba podnesena 9. rujna 2016. – ClientEarth protiv Komisije	54
2016/C 402/65	Predmet T-645/16: Tužba podnesena 7. rujna 2016. Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank protiv SRB-a	55
2016/C 402/66	Predmet T-648/16: Tužba podnesena 13. rujna 2016. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a – Zaharieva (BOBO cornet)	56
2016/C 402/67	Predmet T-649/16: Tužba podnesena 12. rujna 2016. – Bernaldo de Quirós protiv Komisije	57
2016/C 402/68	Predmet T-650/16: Tužba podnesena 7. rujna 2016. – LG Electronics protiv EUIPO-a (QD)	58
2016/C 402/69	Predmet T-656/16: Tužba podnesena 12. rujna 2016. – PM protiv ECHA-e	58
2016/C 402/70	Predmet T-659/16: Tužba podnesena 16. rujna 2016. – LG Electronics protiv EUIPO-a (Second Display)	59
2016/C 402/71	Predmet T-661/16: Tužba podnesena 19. rujna 2016. – Credito Fondiario protiv JSO-a	59
2016/C 402/72	Predmet T-665/16: Tužba podnesena 16. rujna 2016. – Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a (€\$)	61

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2016/C 402/01)

Posljednja objava

SL C 392, 24.10.2016.

Prethodne objave

SL C 383, 17.10.2016.

SL C 371, 10.10.2016.

SL C 364, 3.10.2016.

SL C 350, 26.9.2016.

SL C 343, 19.9.2016.

SL C 335, 12.9.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. rujna 2016. – Savezna Republika Njemačka protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-113/14) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Izbor pravne osnove — Članak 43. stavak 2. ili članak 43. stavak 3. UFEU-a — Zajednička organizacija tržišta poljoprivrednih proizvoda — Uredba (EU) br. 1308/2013 — Članak 7. — Uredba (EU) br. 1370/2013 — Članak 2. — Mjere koje se odnose na određivanje cijena — Referentni pragovi — Intervencijska cijena)

(2016/C 402/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, A. Lippstreu i A. Wiedmann, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: M. Holt, C. Brodie i J. Kraehling, agenti, uz asistenciju A. Batesa, barrister), Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Škeřík, J. Vlácil i D. Hadroušek, agenti)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: L.G. Knudsen i R. Kaškina, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Maganza, J.-P. Hix i S. Barbagallo, agenti)

Intervenijent u potporu tuženicima: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i G. von Rintelen, agenti)

Izreka

1. Poništava se članak 7. Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007.
2. Poništava se članak 2. Uredbe Vijeća (EU) br. 1370/2013 od 16. prosinca 2013. o utvrđivanju mjera za određivanje određenih potpora i subvencija vezanih uz zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih proizvoda.
3. Održavaju se na snazi učinci članka 7. Uredbe br. 1308/2013 i članka 2. Uredbe br. 1370/2013 do stupanja na snagu, u razumnom roku koji ne smije biti dulji od pet mjeseci računajući od dana objave ove presude, novih propisa utemeljenih na prikladnoj pravnoj osnovi, to jest na članku 43. stavku 3. UFEU-a.
4. Nalaže se Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.
5. Češka Republika, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske kao i Komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 129, 28. 4. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Predmet C-409/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Razvrstavanje robe — Tumačenje podbroja Kombinirane nomenklature — Direktiva 2008/118/EZ — Uvoz trošarinske robe — Carinski postupak s odgodom ili postupanje — Posljedice carinske deklaracije s pogrešno naznačenim podbrojem Kombinirane nomenklature — Nepravilnosti tijekom kretanja trošarinske robe)

(2016/C 402/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Izreka

1. Uredbu Vijeća br. 861/2010 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 861/2010 od 5. listopada 2010. treba tumačiti na način da ne ulazi u broj 2401 Kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi br. 2658/87, kako je izmijenjena Uredbom br. 861/2010, roba poput one u glavnom postupku koja se sastoji od duhana za pušenje, unatoč prisutnosti duhanskih otpadaka, s obzirom na to da potonji ne sprječavaju tu svrhu predmetnog proizvoda. Takva roba međutim može biti obuhvaćena brojem 2403 te nomenklature iz Priloga I. Uredbi br. 2658/87, kako je izmijenjena Uredbom br. 861/2010, a osobito podbrojem 2403 10 90 navedene nomenklature, ako je zapakirana u rasutom stanju, stisnuta u kutije obložene plastikom neto težine 30 kg.
2. Pojam „carinski postupak s odgodom ili postupanje” predviđen člankom 4. točkom 6. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/12/EEZ treba tumačiti na način da podvrgavanje određene robe carinskom postupku odgode ili postupanja ne može biti dovedeno u pitanje kada je poglavlje Zajedničke carinske tarife u koje ulazi roba točno navedeno u njezinoj popratnoj dokumentaciji, ali je pogrešno naveden specifični podbroj. U takvom slučaju članak 2. točku (b) i članak 4. točku 8. Direktive 2008/118 treba tumačiti na način da treba smatrati da navedena roba nije bila uvezena i da nije podložna trošarini.
3. U situaciji poput one u glavnom postupku, pojam „nepravilnost” u smislu članka 38. Direktive 2008/118 treba tumačiti na način da ne obuhvaća robu stavljenu u carinski postupak s odgodom ili postupanje, popraćenu dokumentom u kojem je navedeno pogrešno razvrstavanje u carinsku tarifu.

⁽¹⁾ SL C 439, 8. 12. 2014.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Højesteret – Danska) – Finn Frogne A/S protiv Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

(Predmet C-549/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Javna nabava — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 2. — Načelo jednakog postupanja — Obveza transparentnosti — Ugovor o javnoj nabavi u vezi s isporukom složenog komunikacijskog sustava — Poteškoće u izvršenju — Neslaganje stranaka s obzirom na odgovornosti — Transakcija — Smanjenje opsega ugovora — Preoblikovanje najma materijala u prodaju — Bitna izmjena ugovora o javnoj nabavi — Opravdanje objektivnom mogućnošću nalaženja sporazumnog rješenja)

(2016/C 402/04)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Højesteret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finn Frogne A/S

Tuženik: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Izreka

Članak 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima [javnoj nabavi radova], ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [javnoj nabavi usluga], treba tumačiti na način da, nakon dodjele ugovora o javnoj nabavi, u isti nije moguće unijeti bitnu izmjenu bez pokretanja novog postupka javne nabave čak i ako ta izmjena objektivno predstavlja vrstu sporazuma o nagodbi koji podrazumijeva uzajamna odricanja obiju strana radi rješavanja spora čiji je ishod neizvjestan, a koji je nastao uslijed poteškoća u izvršavanju tog ugovora. Drugačije bi bilo samo u slučaju da je u dokumentaciji za tu nabavu predviđena mogućnost prilagodbe određenih, čak i bitnih, uvjeta ugovora o javnoj nabavi nakon njegove dodjele i da su određeni načini primjene te mogućnosti.

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. rujna 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-584/14) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2006/12/EZ — Direktiva 91/689/EEZ — Direktiva 1999/31/EZ — Gospodarenje otpadom — Presuda Suda kojom je utvrđena povreda obveze — Neprovedba — Članak 260. stavak 2. UFEU-a — Novčane sankcije — Novčana kazna — Paušalni iznos)

(2016/C 402/05)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Patakia, E. Sanfrutos Cano i D. Loma-Osorio Lerena, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnik: E. Skandalou, agent)

Izreka

1. Helenska Republika povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a time što nije poduzela sve potrebne mjere kako bi postupila sukladno presudi od 10. rujna 2009., Komisija/Grčka (C-286/08, neobjavljena, EU:C:2009:543).

2. Helenskoj Republici nalaže se da Komisiji na račun „Vlastita sredstva Europske unije” uplati iznos novčane kazne od 30 000 eura po danu zakašnjenja u provedbi potrebnih mjera za usklađivanje sa zahtjevima presude od 10. rujna 2009., Komisija/Grčka (C-286/08, neobjavljena, EU:C:2009:543), računajući od dana objave ove presude do potpunog izvršenja presude od 10. rujna 2009., Komisija/Grčka (C-286/08, neobjavljena, EU:C:2009:543). Ta je svota podijeljena na tri dijela, koji odgovaraju trima prigovorima koje ističe Europska komisija, i iznosi za prvi prigovor 10 % ukupnog iznosa novčane kazne, odnosno 3 000 eura, za drugi prigovor 45 % tog iznosa, odnosno 13 500 eura, isto kao i za treći prigovor, koji će, kad je riječ o dobrom gospodarenju otpadom „iz prošlih razdoblja”, biti semestralno smanjen proporcionalno obujmu tih otpada gospodarenje kojima je usklađeno, pri čemu je to smanjenje ograničeno na 50 % iznosa novčane kazne koja odgovara tom prigovoru, odnosno 6 750 eura.
3. Helenskoj Republici nalaže se da Europskoj komisiji na račun „Vlastita sredstva Europske unije” uplati paušalni iznos od 10 milijuna eura.
4. Helenskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. rujna 2016. – Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA protiv Europske komisije

(Predmet C-101/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zabranjeni sporazumi — Članak 101. UFEU-a — Članak 53. Sporazuma o Europskog gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. — Europsko tržište automobilske stakla — Sporazumi o podjeli tržišta i razmjeni poslovno osjetljivih informacija — Novčane kazne — Smjernice iz 2006. o izračunu iznosa novčanih kazni — Točka 13. — Vrijednost prodaje — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 23. stavak 2. drugi podstavak — Zakonska gornja granica novčane kazne — Tečaj za izračun gornje granice novčane kazne — Iznos novčane kazne — Neograničena nadležnost — Poduzetnici koji proizvode jedan proizvod — Proporcionalnost — Jednako postupanje)

(2016/C 402/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (zastupnici: S. Wisking i K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors i C. Puech Baron, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Biolan, M. Kellerbauer i H. Leupold, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH i Pilkington Italia SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 81, 9. 3. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE) protiv Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, prije GDF Suez

(Predmet C-121/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Direktiva 2009/73/EZ — Energija — Sektor plina — Utvrđivanje cijena opskrbe prirodnim plinom krajnjim kupcima — Regulirane tarife — Prepreka — Sukladnost — Kriteriji za ocjenu — Ciljevi sigurnosti opskrbe i teritorijalne kohezije)

(2016/C 402/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, prije GDF Suez

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ treba tumačiti na način da intervencija države članice koja se sastoji u nametanju obveze određenim opskrbljivačima, među kojima je i dugogodišnji operator, da krajnjim kupcima nude opskrbu prirodnim plinom po reguliranim tarifama predstavlja, po samoj svojoj naravi, prepreku postizanju konkurentnog tržišta prirodnog plina predviđenom tom odredbom, pri čemu ta prepreka postoji čak i ako ta intervencija ne sprječava da svi opskrbljivači na tržištu daju konkurentne ponude po cijenama nižim od tih tarifa.
2. Članak 3. stavak 2. Direktive 2009/73 u vezi s člancima 14. i 106. UFEU-a kao i Protokolom (br. 26) o uslugama od općeg interesa treba tumačiti na način da državama članicama dopušta da ocjene treba li u općem gospodarskom interesu poduzećima koja djeluju u sektoru plina nametnuti obveze javne usluge koje se odnose na cijenu opskrbe prirodnim plinom kako bi, osobito, osigurale sigurnost opskrbe i teritorijalnu koheziju, pod uvjetom da su, s jedne strane, ispunjeni svi uvjeti navedeni u članku 3. stavku 2. te direktive, a posebice nediskriminirajući karakter takvih obveza i, s druge strane, da se pri nametanju tih obveza poštuje načelo proporcionalnosti.

Članak 3. stavak 2. Direktive 2009/73 treba tumačiti na način da mu se ne protivi metoda utvrđivanja cijene koja se temelji na uzimanju u obzir troškova, pod uvjetom da primjena takve metode nema za posljedicu da državna intervencija prelazi ono što je nužno za ostvarivanje postavljenih ciljeva od općeg gospodarskog interesa.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio du Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – GS Media BV protiv Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker

(Predmet C-160/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Autorsko pravo i srodna prava — Direktiva 2001/29/EZ — Informacijsko društvo — Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava — Članak 3. stavak 1. — Priopćavanje javnosti — Pojam — Internet — Hiperpoveznice koje omogućuju pristup zaštićenim djelima, pristup kojima je omogućen na drugoj internetskoj stranici bez ovlaštenja nositelja — Još neobjavljena djela nositelja prava — Postavljanje takvih poveznica s ciljem stjecanja dobiti)

(2016/C 402/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GS Media BV

Tuženici: Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker

Izreka

Članak 3. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da, kako bi se utvrdilo predstavlja li postavljanje na internetsku stranicu hiperpoveznica koje upućuju na zaštićena djela, koja su na slobodnom raspolaganju na drugoj internetskoj stranici bez ovlaštenja nositelja autorskog prava, „priopćavanje javnosti” u smislu te odredbe, treba utvrditi jesu li te poveznice postavljene bez cilja stjecanja dobiti od strane osobe koja nije znala ili nije mogla razumno znati da je objavljivanje tih djela na toj drugoj internetskoj stranici nezakonito ili su, u suprotnom, navedene poveznice postavljene s takvim ciljem, u kojem slučaju se mora pretpostaviti da je za to znala.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen – Švedska) – Borealis AB i dr. protiv Naturvårdsverket

(Predmet C-180/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 10.a — Metoda besplatne dodjele jedinica — Izračun jedinstvenog međusektorskog faktora korekcije — Odluka 2013/448/EU — Članak 4. — Prilog II. — Valjanost — Određivanje referentne vrijednosti za proizvod za vrući metal — Odluka 2011/278/EU — Prilog I. — Valjanost — Članak 3. točka (c) — Članak 7. — Članak 10. stavci 1. do 3. i 8. — Prilog IV. — Besplatna dodjela jedinica za potrošnju i isporuku topline — Mjerljiva toplota koja se isporučuje privatnim kućanstvima — Zabrana dvostrukog brojenja emisija i dvostruke dodjele jedinica)

(2016/C 402/09)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

Tuženik: Naturvårdsverket

Izreka

1. Ispitivanjem prvog, drugog i trinaestog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost članka 15. stavka 3. Odluke Komisije 2011/278/EU od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
2. Ispitivanjem petog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost Priloga I. Odluci 2011/278.
3. Nevaljani su članak 4. i Prilog II. Odluci Komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. o nacionalnim provedbenim mjerama za prijelaznu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica stakleničkih plinova u skladu s člankom 11. stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.
4. Učinci proglašenja članka 4. Odluke 2013/448 i njezina Priloga II. nevaljanima vremenski su ograničeni tako da, s jedne strane, to proglašenje stvara učinke tek protekom razdoblja od deset mjeseci počevši od datuma objave presude od 28. travnja 2016., Borealis Polyolefine i dr. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 do C-393/14, EU:C:2016:311), kako bi se omogućilo Europskoj komisiji da poduzme potrebne mjere, te se, s druge strane, mjere donesene do isteka tog razdoblja na temelju poništenih odredaba ne mogu dovesti u pitanje.
5. Članak 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009., i članak 10. stavke 1. do 3. i 8. Odluke 2011/278 treba tumačiti na način da dopuštaju, kako bi se izbjegla dvostruka dodjela, da se ne dodijele emisijske jedinice stakleničkih plinova potpostrojenju s referentnom vrijednosti za toplinu ako ono privatnim kućanstvima isporučuje toplinu dobivenu iz potpostrojenja s referentnom vrijednosti za gorivo.
6. Članak 10. stavak 8. Odluke 2011/278 treba tumačiti na način da mu se protivi to da se operateru dodijele besplatne jedinice za potrošnju topline u potpostrojenju s referentnom vrijednosti za toplinu koja je uzeta u obzir za potpostrojenje s referentnom vrijednosti za goriva.
7. Članak 7. Odluke 2011/278 i njezin Prilog IV. treba tumačiti na način da dopuštaju državi članici da, prilikom prikupljanja podataka na koje se te odredbe odnose, ne uzme u obzir sve emisije vezane uz proizvodnju topline koju potpostrojenje s referentnom vrijednosti za toplinu isporučuje privatnim kućanstvima, kako bi se izbjeglo dvostruko brojenje.
8. Članak 10.a stavke 1. i 4. Direktive 2003/87, kako je izmijenjena Direktivom 2009/29, kao i članak 10. stavak 3. Odluke 2011/278 treba tumačiti na način da dopuštaju da se ne dodijele dodatne besplatne emisijske jedinice stakleničkih plinova za emisije povezane s proizvodnjom mjerljive topline izgaranjem otpadnih plinova koji potječu od postrojenja s referentnom vrijednosti za vrući metal, ako je količina emisijskih jedinica stakleničkih plinova određena na temelju referentne vrijednosti za toplinu niža od povijesne srednje godišnje vrijednosti emisija u vezi s proizvodnjom te topline.
9. Članak 7. Odluke 2011/278 i njezin Prilog IV. treba tumačiti na način da im se ne protivi to da država članica, prilikom prikupljanja podataka na koje se te odredbe odnose, prilagodi dobivene brojke na način da su emisije stakleničkih plinova koje potječu od izgaranja otpadnih plinova u potpostrojenju s referentnom vrijednosti za toplinu jednake onima koje potječu od izgaranja prirodnog plina, pod uvjetom da referentna vrijednost za proizvod uzima u obzir emisije vezane uz proizvodnju otpadnih plinova.
10. Članak 3. točku (c) Odluke 2011/278 treba tumačiti na način da pojam „potpostrojenje s referentnom vrijednosti za toplinu” podrazumijeva djelatnost isporuke mjerljive topline koja potječe od postrojenja obuhvaćenog sustavom trgovanja emisijskim jedinicama parnoj mreži ako se ta mreža može smatrati „postrojenjem ili drugom jedinicom koja nije obuhvaćena sustavom Unije”.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – postupak izručenja Alekseja Petruhhina

(Predmet C-182/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Europske unije — Izručenje trećoj državi državljanina države članice koji je koristio svoje pravo na slobodno kretanje — Područje primjene prava Unije — Zaštita državljanina države članice od izručenja — Nepostojanje zaštite državljanina drugih država članica — Ograničenje slobodnog kretanja — Obrazloženje koje se temelji na sprječavanju nekažnjavanja — Proporcionalnost — Provjera poštovanja jamstava iz članka 19. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)

(2016/C 402/10)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Aleksei Petruhhin

Izreka

1. Članak 18. UFEU-a i članak 21. UFEU-a treba tumačiti na način da, kada je državi članici u kojoj se nalazi građanin Unije – državljanin druge države članice – upućen zahtjev za izručenje treće države s kojom je prva država članica zaključila sporazum o izručenju, ista je dužna izvijestiti državu članicu čiji je navedeni građanin državljanin te, ovisno o okolnostima, na zahtjev potonje države članice, predati joj tog građanina sukladno odredbama Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., pod uvjetom da je ta država, sukladno njezinu nacionalnom pravu, nadležna za kazneni progon te osobe za djelo počinjeno izvan njezina državnog područja.
2. U slučaju da je državi članici podnesen zahtjev treće države za izručenje državljanina druge države članice, ta prva država članica mora provjeriti ugrožavaju li se izručenjem prava iz članka 19. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Reggio Calabria – Italija) – kazneni postupak protiv Domenica Politana

(Predmet C-225/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Igre na sreću — Ograničenja — Važni razlozi u općem interesu — Proporcionalnost — Javna nabava — Uvjeti sudjelovanja u postupku javne nabave i ocjena ekonomske i financijske sposobnosti — Isključenje ponuditelja zbog nedostavljanja potvrde o njegovoj ekonomskoj i financijskoj sposobnosti, koju su izdale dvije različite bankarske institucije — Direktiva 2004/18/EZ — Članak 47. — Primjenjivost)

(2016/C 402/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Reggio Calabria

Stranka glavnog kaznenog postupka

Domenico Politanò

Izreka

1. Direktivu Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima [javnoj nabavi radova], ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama [javnoj nabavi usluga], a posebno njezin članak 47., treba tumačiti u smislu da nacionalni propis kojim se uređuje dodjela koncesija u području igara na sreću, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, ne potpada u njezino područje primjene.
2. Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalna odredba poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja ponuditeljima nameće obvezu dostavljanja dokaza o njihovoj ekonomskoj i financijskoj sposobnosti putem potvrda najmanje dviju bankarskih institucija, pri čemu ne dopušta mogućnost da se ta sposobnost utvrdi na drugi način, ako takva odredba može ispuniti uvjete proporcionalnosti utvrđene sudskom praksom Suda, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.

⁽¹⁾ SL C 262, 10. 8. 2015.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – Vincent Deroo-Blanquart protiv Sony Europe Limited, pravnog slijednika Sony France SA

(Predmet C-310/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Nepoštena poslovna praksa — Direktiva 2005/29/EZ — Članci 5. i 7. — Zajednička ponuda — Prodaja računala koje je opremljeno s predinstaliranim računalnim programima — Bitne informacije u vezi s cijenom — Zavaravajuće izostavljanje — Nemogućnost za potrošača da dobije isti model računala koje nije opremljeno s predinstaliranim računalnim programima)

(2016/C 402/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vincent Deroo-Blanquart

Tuženik: Sony Europe Limited, pravni slijednik Sony France SA

Izreka

1. Poslovna praksa koja se sastoji od prodaje računala koje je opremljeno s predinstaliranim računalnim programima, a da pritom potrošač nije u mogućnosti dobiti isti model računala koje nije opremljeno s predinstaliranim računalnim programima, ne predstavlja, sama za sebe, nepoštenu poslovnu praksu u smislu članka 5. stavka 2. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”), osim ako se takvom praksom krše zahtjevi u pogledu profesionalne pažnje i ako ona bitno narušava ili je vjerojatno da će narušiti gospodarsko ponašanje prosječnog potrošača u odnosu na taj proizvod, što je na nacionalnom sudu da ocijeni, vodeći računa o posebnim okolnostima glavnog postupka.

2. U okviru zajedničke ponude koja se sastoji od prodaje računala koje je opremljeno s predinstaliranim računalnim programima, izostanak oznake cijene svakog od predinstaliranih računalnih programa ne predstavlja zavaravajuću poslovnu praksu u smislu članka 5. stavka 4. točke (a) i članka 7. Direktive 2005/29.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. – Iranian Offshore Engineering & Construction Co. protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-459/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Popis osoba i subjekata na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Pružanje logističke podrške iranskoj vladi — Uvrštenje žaliteljeva imena)

(2016/C 402/13)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (zastupnici: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. de Elera-San Miguel Hurtado i V. Piessevaux, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Iranian Offshore Engineering & Construction Co. nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 346, 19. 10. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 8. rujna 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – E.ON Kraftwerke GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-461/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Usklađena besplatna dodjela emisijskih jedinica — Odluka 2011/278/EU — Promjena dodjele — Članak 24. stavak 1. — Obveza informiranja koju ima operater postrojenja — Doseg)

(2016/C 402/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E.ON Kraftwerke GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

Članak 24. stavak 1. Odluke Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da država članica od poduzetnika podvrgnutih obvezi trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije kojima su te jedinice besplatno dodijeljene zahtijeva da pružaju informacije o svim planiranim ili stvarnim promjenama kapaciteta, razine djelatnosti i rada postrojenja, bez ograničavanja tog zahtjeva na informacije o promjenama koje bi imale posljedice za tu dodjelu.

(¹) SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 28. srpnja 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Poljska) – JZ protiv Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście

(Predmet C-294/16 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Članak 26. stavak 1. — Europski uhiđbeni nalog — Učinci predaje — Uračunavanje vremena zadržavanja u državi članici izvršenja — Pojam „zadržavanje” — Mjere ograničenja slobode koje nisu zatvaranje — Kućni pritvor uz nošenje elektroničke narukvice — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 6. i 49.)

(2016/C 402/15)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: JZ

Tuženik: Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście

Izreka

Članak 26. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da mjere poput kućnog pritvora u trajanju od devet sati tijekom noći, uz nadzor dotične osobe s pomoću elektroničke narukvice, obvezu svakodnevnog javljanja ili javljanja nekoliko puta tjedno policijskoj postaji u određeno vrijeme i zabranu zahtijevanja izdavanja dokumenata koji omogućuju putovanje u inozemstvo, s obzirom na vrstu, trajanje, učinke i načine izvršenja svih tih mjera, načelno nisu toliko ograničavajuće da bi imale učinak oduzimanja slobode koji se može usporediti s učinkom zatvaranja i da bi se stoga kvalificirale kao „zadržavanje” u smislu te odredbe, što, međutim, treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 296, 16. 8. 2016.

Tužba podnesena 1. lipnja 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-328/16)**

(2016/C 402/16)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Zavvos i E. Manhaeve)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Helenska Republika, time što nije poduzela sve mjere potrebne za izvršenje presude Suda od 24. lipnja 2004. u predmetu C-119/02 ⁽¹⁾, Komisija/Helenska Republika, nije ispunila obvezu koju ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a
- naloži Helenskoj Republici da Komisiji plati novčanu kaznu u iznosu od 34 974 eura po danu zakašnjenja u izvršenju presude u predmetu C-119/02, od dana izricanja presude u ovom predmetu do dana izvršenja presude izrečene u predmetu C-119/02,
- naloži Helenskoj Republici da Komisiji plati paušalni dnevni iznos od 3828 eura od dana izricanja presude C-119/02 do dana izricanja presude u ovom predmetu ili do dana izvršenja presude C-119/02, ako do tog izvršenja dođe prije spomenutog izricanja
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. U presudi od 24. lipnja 2004., predmet C-119/02, Komisija/Helenska Republika, Sud je presudio da:

„Helenska Republika je, time što nije poduzela mjere potrebne za izgradnju sabirnog sustava za komunalne otpadne vode regije Thriasio Pedio i time što komunalne otpadne vode navedene regije nije podvrgnula strožem pročišćavanju od sekundarnog prije ispuštanja u osjetljiva područja [Eleuzinskog] zaljeva, povrijedila obveze koje ima na temelju [članka] 3. [stavka] 1. i članka 5. [stavka] 2. Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda, kako je izmijenjena Direktivom Komisije 98/15/EZ od 27. veljače 1998.”.

2. Helenska Republika je, u skladu s člankom 3. stavkom 1. drugim podstavkom i člankom 5. stavkom 2. Direktive 91/271/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 98/15/EZ ⁽²⁾, trebala poduzeti mjere potrebne za prikupljanje i pročišćavanje komunalnih otpadnih voda regije Thriasio Pedio (koja uključuje naselja Eleusina, Aspropyrgos, Magoula i Mandra) prije njihova ispuštanja u osjetljivo područje Eleuzinskog zaljeva. Sustav ispuštanja i prikupljanja otpadnih voda regije Thriasio Pedio trebao je biti izgrađen do 31. prosinca 1998. Osim toga, do tog dana su komunalne otpadne vode trebale biti podvrgnute strožem pročišćavanju od sekundarnog („tercijarno pročišćavanje”) prije njihova ispuštanja u osjetljiva područja.
3. Helenska Republika trebala je osigurati prikupljanje i pročišćavanje svih komunalnih otpadnih voda regije Thriasio Pedio, njihovo podvrgavanje strožem pročišćavanju od sekundarnog te dokazati sukladnost s odredbama direktive o funkcioniranju postrojenja za pročišćavanje otpadnih voda.
4. Presuda Suda trebala je biti izvršena ostvarenjem različitih projekata:
 - stvaranjem centra za pročišćavanje otpadnih voda (u daljnjem tekstu: „CTEUR”),
 - izgradnjom „glavnih” kolektora (za mrežu komunalnih otpadnih voda), ili „glavne mreže”,
 - izgradnjom odvoda (za mrežu komunalnih otpadnih voda) ili „sekundarne mreže”,
 - priključivanjem različitog stanovništva/industrija regije (općina Aspropyrgos, Eleusina, Mandra i Magoula) na mrežu komunalnih otpadnih voda, ili „tercijarne mreže”.

5. Nadležna grčka tijela obavijestila su Komisiju o tome da je veći dio cjelokupnog projekta trebao biti dovršen do kraja 2010. Glavna je mreža bila u izgradnji, bilo je dovršeno 45 % sekundarne mreže, a treća je također bila u postupku izgradnje. Tijela su tvrdila da je CTEUR mogao priključiti komunalne otpadne vode cijelog stanovništva regije do kraja 2010. Kad je riječ o glavnoj mreži, ona je mogla pokriti 100 % stanovništva općina Aspropyrgos, Mandra i Magoula i 2/3 stanovništva općine Eleusina (ili, kumulativno, 90 % od 4 općine). Ostalo stanovništvo moglo je biti pokriveno do 30. travnja 2011.
6. Komisija je na temelju toga zaključila da 18. srpnja presuda Suda još uvijek nije bila u cijelosti izvršena.
7. Grčka tijela su u odgovoru od 27. studenoga 2012. obavijestila Komisiju da CTEUR djeluje od 27. srpnja 2012., ali da sekundarna i tercijarna mreža još nisu dovršene (a da to trebaju biti do ožujka 2013). Kad je riječ o sekundarnoj mreži, ona je bila gotovo dovršena, osim dijela općine Eleusina („Kato Eleusi”) u kojoj su radovi kasnili zbog arheoloških otkrića. Osim toga, procjenjivalo se da CTEUR u tom trenutku prikuplja i pročišćava 24 % komunalnih otpadnih voda urbane aglomeracije Thriasio Pedio. Tijela su također dostavila dokaze (tercijarno pročišćavanje za prikupljene komunalne otpadne vode) da postrojenja nesmetano funkcioniraju.
8. Komisija smatra da, iako je proteklo dvanaest godina od izricanja presude, Helenska Republika je još uvijek nije u cijelosti izvršila. Iako su postrojenja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda dovršena i pokrenuta 27. srpnja 2012., čime je omogućeno uklanjanje dušika, ipak je potrebno istaknuti da se trenutno prikuplja i pročišćava samo iznimno mali postotak (28 %) komunalnih otpadnih voda regije Thriasio Pedio.
9. Osim toga, Komisija od nadležnih tijela nije primila pouzdan vremenski raspored koji omogućuje procjenu toga od kada će biti stvarnog napretka. Osim toga, Komisija naglašava da nikada nisu poštovani razni rokovi koje su grčka tijela u više navrata dostavljala. Osim tercijarne mreže koja povezuje različita područja i industrije regije, nije bila izgrađena ni sekundarna mreža (izgradnja velikih odvoda) jer nedostaje dio Kato Eleusi u općini Eleusina.
10. Komisija naglašava da, osim odgovora grčkih tijela od 27. studenoga 2012., nije primila nikakav statistički podatak na temelju kojeg bi bilo moguće dokazati da su prikupljene komunalne otpadne vode bile podvrgnute strožem pročišćavanju od sekundarnog. Predmetni odgovor sadržavao je neke brojke, koje su se međutim odnosile samo na četveromjesečno razdoblje, s obzirom na to da je postrojenje pokrenuto 27. srpnja iste godine. Međutim, za dokazivanje dostatnog pročišćavanja prikupljenih otpadnih voda grčka tijela trebala su dokazati dobro funkcioniranje postrojenja za pročišćavanje u dvanaestomjesečnom razdoblju te navesti postotak smanjenja DBO5 i DCO koji zadovoljava zahtjeve iz odredbi direktive kad je riječ o sekundarnom pročišćavanju i, što se tiče tercijarnog pročišćavanja, dostatan postotak smanjenja dušika u skladu s Prilogom I., tablicom 2. Direktivi. Dok god nedostaju takvi podaci Komisija ne može provjeriti jesu li prikupljene otpadne vode u konačnici podvrgnute strožem pročišćavanju od sekundarnog koje je opisano u članku 4. direktive.

⁽¹⁾ EU:C:2004:385

⁽²⁾ (SL 1991., L 135, str. 40.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 22.).

Žalba koju je 7. srpnja 2016. podnio Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropački Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-376/16 P)

(2016/C 402/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: N. Bambara, agent, P. Wytinck, B. Hoorelbeke, advokaten)

Druge stranke u postupku: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u okviru glavnog zahtjeva,
- u cijelosti ukine pobijanu presudu Općeg suda,
- odbije tužbu za poništenje pobijane odluke i zahtjev za naknadu štete kako ih je podnio tužitelj u prvostupanjskom postupku;
- u okviru podrednog zahtjeva, u cijelosti ukine pobijanu presudu Općeg suda i vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- u okviru dodatnog podrednog zahtjeva, ukine pobijanu presudu Općeg suda u dijelu u kojem je u njoj naloženo EUIPO-u da društvu European Dynamics Luxembourg naknadi štetu za gubitak prilike za dodjelu okvirnog ugovora i vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži tužiteljima u prvostupanjskom postupku naknadu svih troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Žalba se temelji na četiri glavna žalbena razloga, i to: (1) da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u tumačenju i primjeni načelâ jednakih mogućnosti i transparentnosti te je u svakom slučaju iskrivio činjenice, (2) da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u tumačenju i primjeni kriterija glede očite pogreške u ocjeni te je u određenim slučajevima iskrivio činjenice, (3) da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 100. stavka 2. Opće financijske uredbe u vezi s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a i (4) da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je dosudio naknadu štete na temelju gubitka prilike.
2. U okviru prvog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Opći sud odlučio *ultra petita* i tako povrijedio članak 21. Statuta Suda i članak 76. stavak 1. i članak 84. stavak 1. Poslovnika Općeg suda ili je, podredno, počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da je povreda načelâ jednakih mogućnosti i dužne pažnje mogla dovesti do ukidanja pobijane odluke, smatrajući da pobijana odluka treba biti poništena jer EUIPO nije tražio ni dobio izvratke iz kaznene evidencije društava Siemens SA i Siemens SL koji dokazuju nepostojanje razloga za isključenje iz članaka 93. i 94. Financijske uredbe. U drugom dijelu prvog žalbenog razloga žalitelj također dokazuje da je Opći sud iskrivio činjenice time što je smatrao da EUIPO nije tražio ni podnio dokaze koji bi, u skladu s člankom 134b. Detaljnih pravila za provedbu, bili dostatan dokaz nepostojanja razloga za isključenje društva Siemens SL, s obzirom na to da spis predmeta sadrži izvadak iz „registro mercantil“, a to je dokument koji je istovjetan izvratku iz kaznene evidencije u smislu članka 134b. Detaljnih pravila za provedbu.
3. U okviru drugog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije ispitao jesu li utvrđene očite pogreške u ocjeni koje je počinio odbor za evaluaciju u ocjenjivanju ponude društva European Dynamics mogle utjecati na konačan ishod pobijane odluke o dodjeli ugovora. Žalitelj ističe da je Opći sud dužan ispitati bi li utvrđene očite pogreške u ocjeni dovele do drugačijeg ishoda postupka dodjele ugovora ispitujući bi li utvrđene očite pogreške u ocjeni imale učinak na bodove dodijeljene za određeni kriterij u slučaju da postoji nekoliko drugih razloga (koji nisu zahvaćeni očitom pogreškom u ocjeni) koji u jednakoj mjeri potkrepljuju dodijeljene bodove. Osim toga, žalitelj dokazuje da je Opći sud na mnogim mjestima iskrivio činjenice, primijenio pogrešne kriterije za utvrđivanje očitih pogrešaka u ocjeni time što je EUIPO-vu ocjenu činjenica jednostavno zamijenio svojom ili je počinio pogrešku koja se tiče prava smatrajući da se nedostatan obrazloženje može smatrati dokazom očite pogreške u ocjeni.

4. U okviru trećeg žalbenog razloga žalitelj ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zahtijevao da u obrazloženju odluke treba biti objašnjeno kako je svaki (negativni) komentar utjecao na bodove koji su dodijeljeni za svaki potkriterij i podbod te time što je, kao takav, primijenio stroži kriterij u pogledu obveze obrazlaganja od onoga koji proizlazi iz ustaljene sudske prakse Suda. Zato je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je poništio pobijanu odluku zbog povrede članka 100. stavka 2. Opće financijske uredbe u vezi s člankom 296. UFEU-a.
5. U okviru četvrtog žalbenog razloga žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je dosudio naknadu štete prvom tužitelju u prvostupanjskom postupku, s obzirom na to da nije dokazan jedan od kumulativnih pretpostavki za postojanje izvanugovorne odgovornosti institucija EU-a (odnosno, postojanje nezakonitog ponašanja). Podredno, žalitelj ističe da bi, čak i ako njegova žalba bude prihvaćena samo na temelju prvog žalbenog razloga, pobijana presuda ipak trebala biti ukinuta jer nameće obvezu plaćanja štete, s obzirom na to da u tom predmetu nije dokazano postojanje uzročne veze između preostalog nezakonitog ponašanja (očita pogreška u ocjeni i nepostojanje obrazloženja) i navodne štete. Podredno, žalitelj dokazuje da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je dosudio naknadu štete zbog gubitka prilike, s obzirom na to se da takav temelj za naknadu štete ne može smatrati općim načelom zajedničkim pravima država članica te je stoga povrijedio izričitu odredbu članka 340. UFEU-a.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. srpnja 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne protiv Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

(Predmet C-393/16)

(2016/C 402/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Tuženik: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Intervenijent: Galana N.V.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe (EZ) br. 1234/2007 ⁽¹⁾ kao i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe (EU) br. 1308/2013 ⁽²⁾ tumačiti na način da se oni primjenjuju i ako se zaštićena oznaka izvornosti upotrebljava kao dio oznake za hranu koja ne odgovara specifikacijama proizvoda, a kojoj je dodan sastojak koji odgovara specifikacijama proizvoda?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

Treba li članak 118.m stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe (EZ) br. 1234/2007 kao i članak 103. stavak 2. točku (a) podtočku (ii) Uredbe (EU) br. 1308/2013 tumačiti na način da upotreba zaštićene oznake izvornosti kao dijela oznake za hranu koja ne odgovara specifikacijama proizvoda, a kojoj je dodan sastojak koji odgovara specifikacijama proizvoda predstavlja iskorištavanje ugleda zaštićene oznake izvornosti ako oznaka hrane odgovara navikama označavanja ciljane javnosti i sastojak je dodan u dostatnoj količini da proizvodu da ključnu osobinu?

3. Treba li članak 118.m stavak 2. točku (b) Uredbe (EZ) br. 1234/2007 kao i članak 103. stavak 2. točku (b) Uredbe (EU) br. 1308/2013 tumačiti na način da upotreba zaštićene oznake izvornosti u okolnostima opisanim u drugom prethodnom pitanju predstavlja zloupotrebu, oponašanje ili aludiranje?

4. Treba li članak 118.m stavak 2. točku (c) Uredbe (EZ) br. 1234/2007 kao i članak 103. stavak 2. točku (c) Uredbe (EU) br. 1308/2013 tumačiti na način da se oni primjenjuju samo na lažne oznake ili oznake koja dovode u zabludu, a kod ciljane javnosti mogu stvoriti netočnu predodžbu o zemljopisnom podrijetlu proizvoda?

- ⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL 2007. L 299, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 9., str. 61.)
- ⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL 2013. L 347, str. 671.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. kolovoza 2016. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
Hansruedi Raimund protiv Michaela Aigner**

(Predmet C-425/16)

(2016/C 402/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hansruedi Raimund

Tuženik: Michaela Aigner

Prethodna pitanja

1. Može li tužba zbog povrede žiga Europske unije (članak 96. točka (a) Uredbe (EU) br. 207/2009 ⁽¹⁾ kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 2015/2424) biti odbijena zato što podnositelj nije postupao u dobroj vjeri prilikom podnošenja prijave za registraciju (članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 2015/2424), ako je tuženik doduše podnio protutužbu za proglašenje žiga Europske unije ništavim (članak 99. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 2015/2424), ali sud još uvijek nije odlučio o toj protutužbi?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan: može li sud odbiti tužbu zbog povrede zato što podnositelj nije postupao u dobroj vjeri prilikom podnošenja prijave za registraciju ako barem istodobno prihvati protutužbu ili mora pričekati da odluka o protutužbi postane pravomoćna kako bi odlučio o tužbi zbog povrede?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009. L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. kolovoza 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla
y León (Španjolska) – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la
Seguridad Social (TGSS) protiv José Blanca Marquesa**

(Predmet C-431/16)

(2016/C 402/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Tuženik: José Blanco Marques

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati da je pravilo nacionalnog prava poput onoga iz članka 6. stavka 4. Kraljevskog dekreta 1646/1972 od 23. lipnja 1972., u kojem je određeno da se dodatak u visini od 20 % od osnovice u korist korisnika mirovine zbog trajne i potpune profesionalne nesposobnosti za rad starijih od 55 godina „neće primjenjivati tijekom razdoblja u kojem je radnik zaposlen”, pravilo o nepreklapanju u smislu članaka 12., 46a., 46b. i 46c. Uredbe (EEZ) 1408/71 ⁽¹⁾ i članaka 5., 53., 54. i 55. Uredbe (EZ) br. 883/2004 ⁽²⁾, uzimajući u obzir da je španjolski Vrhovni Sud smatrao da se nespojivost određena tim pravilom ne primjenjuje samo na zaposlenje, nego također i na primanje starosne mirovine?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 46a. stavak 3. točku (a) Uredbe br. 1408/71 i članak 53. stavak 3. točku (a) Uredbe 883/2004 tumačiti na način da se pravilo o nepreklapanju može primijeniti samo kad postoji odredba nacionalnog prava sa zakonskom snagom koja izričito određuje nespojivost između spornog španjolskog davanja i davanja ili primanja koje je korisnik stekao u inozemstvu? Ili se, u skladu s člankom 12. Uredbe br. 1408/71 i člankom 5. Uredbe br. 883/2004, pravilo o nepreklapanju može primijeniti na mirovine iz druge države Europske unije ili Švicarske, ako ne postoji izričita zakonska odredba, ali je u nacionalnoj sudskoj praksi usvojeno tumačenje da sporno davanje nije spojivo sa starosnom mirovinom?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje takav da se na predmetni slučaj primjenjuje španjolsko pravilo o nepreklapanju (kako je široko tumačeno u sudskoj praksi) unatoč nepostojanju zakona koji izričito obuhvaća davanja i primitke stečene u inozemstvu, treba li smatrati da je dodatak u visini od 20 %, koji u skladu sa španjolskim zakonom o socijalnom osiguranju primaju radnici stariji od 55 godina kojima je priznata trajna i potpuna nesposobnost za rad, davanje jednake prirode kao i starosna mirovina iz švicarskog sustava socijalnog osiguranja ili je to davanje različito od nje? Odnosi li se definicija različitih grana socijalnog osiguranja iz članka 4. stavka 1. Uredbe br. 1408/71 i članka 3. stavka 1. Uredbe br. 883/2004 na Zajednicu ili treba slijediti definiciju nacionalnog zakonodavstva za svako konkretno davanje? Ako se definicija odnosi na Zajednicu, treba li dodatak u visini od 20 % od osnovice mirovine zbog trajne i potpune nesposobnosti koja je predmet ovog postupka smatrati davanjem za slučaj invalidnosti ili davanjem za slučaj nezaposlenosti, uzimajući u obzir to da on dopunjuje mirovinu zbog trajne i potpune profesionalne nesposobnosti za rad jer osobe starije od 55 godina imaju poteškoća u nalaženju drugog zaposlenja tako da se taj dodatak prestaje isplaćivati ako je njegov korisnik u radnom odnosu?
4. Ako se smatra da oba davanja imaju istu prirodu i s obzirom na to da razdoblja doprinosa u drugoj državi nisu uzeta u obzir za određivanje španjolske mirovine zbog nesposobnosti ni njezina dodatka, treba li razumjeti da je dodatak u visini od 20 % od osnovice španjolske mirovine zbog trajne i potpune nesposobnosti davanje na koje se primjenjuju pravila o nepreklapanju, s obzirom na to da treba smatrati da je njezin iznos neovisan o trajanju razdoblja osiguranja ili boravišta u smislu članka 46b., trećeg podstavka Uredbe br. 1408/71 i članka 54. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 883/2004? Može li se primijeniti pravilo o nepreklapanju iako navedeno davanje nije navedeno ni u dijelu D Priloga IV. Uredbi br. 1408/71 ni u Prilogu IX. Uredbi br. 883/2004?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje, je li primjenjivo pravilo sadržano u članku 46a. stavku 3d. Uredbe br. 1408/71 i članku 53. stavku 3. Uredbe br. 883/2004, u skladu s kojim se davanje španjolskog socijalnog osiguranja može smanjiti samo „u okviru iznosa isplaćenih davanja prema zakonodavstvu” druge države, u ovom slučaju Švicarske?

6. Ako se smatra da oba davanja imaju različitu prirodu i s obzirom na to da nije utvrđeno da Švicarska primjenjuje ikakvo pravilo o nepreklapanju, može li se na temelju članka 46c. Uredbe br. 1408/71 i članka 55. Uredbe br. 883/2004 sniženje u potpunosti primijeniti na dodatak od 20 % španjolske mirovine zbog trajne i potpune nesposobnosti za rad ili se treba podijeliti razmjerno? Treba li u oba slučaja primijeniti okvir koji proizlazi iz članka 46a. stavka 3d. Uredbe br. 1408/71 i članka 53. stavka 3. točke (d) Uredbe br. 883/2004, u skladu s kojim se davanje španjolskog socijalnog osiguranja može smanjiti samo „u okviru iznosa isplaćenih davanja prema zakonodavstvu” druge države, u ovom slučaju Švicarske?

- (¹) Uredba Vijeća (EZZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971., o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971. L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)
- (²) Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava (SL 2004. L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. kolovoza 2016. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Finanzamt Bingen-Alzey protiv Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG**

(Predmet C-462/16)

(2016/C 402/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt Bingen-Alzey

Tuženik: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Prethodno pitanje

Ima li farmaceutsko poduzeće koje isporučuje lijekove, u skladu sa sudskom praksom Suda (presuda od 24. listopada 1996., Elida Gibbs, C-317/94 (¹)) i s obzirom na načelo jednakog postupanja prava Unije, pravo na smanjenje oporezivog iznosa na temelju članka 90. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (²), ako

- te lijekove isporučuje ljekarnama preko trgovaca na veliko,
- ljekarne obavljaju oporezive isporuke osiguranicima u privatnom zdravstvenom osiguranju,
- osiguravatelj troškova liječenja (poduzeće privatnog zdravstvenog osiguranja) naknađuje svojim osiguranicima cijenu kupnje lijekova i
- je farmaceutsko poduzeće obvezno na temelju zakona platiti „rabat” poduzeću privatnog zdravstvenog osiguranja?

(¹) EU:C:1996:400, t. 28. i 31.

(²) SL 2006. L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 18. kolovoza 2016. podnio Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 20. srpnja 2016. u predmetu T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) protiv Europske komisije

(Predmet C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (zastupnik: D. Lazar, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. u cijelosti ukine presudu Općeg suda od 20. srpnja 2016. u predmetu T-674/15;
2. poništi odluke Komisije od 9. listopada 2015. (Ares(2015)4207700) i od 14. kolovoza 2015. (Ares(2015)3532556) kojima je žalitelju odbijen pristup dokumentima;
3. naloži Komisiji da učini dostupnima žalitelju sve dokumente mađarske vlade vezane uz EU-Pilot postupak 6874/14/JUST (CHAP(2015)00353 i CHAP(2015)00555) neovisno o tome jesu li oni već raspoloživi ili bi tek u budućnosti trebali postati raspoloživi;
4. naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalbeni razlozi protiv navedene presude Općeg suda su u bitnome kako slijedi:

Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda stranka se u smislu Statuta Suda Europske unije ne može sama zastupati pred Sudom, nego mora koristiti usluge treće osobe ⁽¹⁾.

Povrh toga, pravnici koji su na vodećim položajima u izvršnim tijelima pravnih osoba ne bi trebali zastupati njihove interese pred sudovima Europske unije ⁽²⁾.

Ustaljenom sudskom praksom Suda povređuje se članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima kao i članak 6. stavak 3. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Iz sudske prakse Suda nije razvidno kojem legitimnom cilju teži Sud svojim tumačenjem Statuta. Nadalje je nejasno kojim je tumačenjem Sud došao do zaključka da zastupnik mora biti nezavisna treća osoba. U svakom slučaju, Statut ne sadržava taj izraz.

Statut Suda Europske unije treba tumačiti na način da je svaka stranka i svaka pravna osoba slobodna same odabrati svoje zastupnike.

⁽¹⁾ Rješenje od 5. prosinca 1996. Lopes/Sud Europske unije, C-174/96 P, EU:C:1996:473 t. 11.; rješenje od 21. studenoga 2007., Correia de Matos/Parlament, C-502/06 P, neobjavljeno; EU:C:2007:696 t. 11.; rješenje od 29. rujna 2010., EREF/Komisija, C-74/10 P i C-75/10 P, neobjavljeno, EU:C:2010:557, t. 54.

⁽²⁾ Rješenje od 8. prosinca 1999. Euro-Lex/OHIM [EU-Lex], T-79/99, EU:T:1999:312, t. 29.; rješenje od 13. siječnja 2005., Suivida/Komisija, T-184/04, EU:T:2005:7, t. 10.; rješenje od 30. studenoga 2012., Activa Preferentes/Vijeće, T-437/12, neobjavljeno, EU:T:2012:638, t. 7.

Žalba koju je 20. kolovoza 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 9. lipnja 2016. u predmetu T-276/13, Growth Energy i Renewable Fuels Association protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Growth Energy, Renewable Fuels Association, Europska komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 9. lipnja 2016., dostavljenu Vijeću 10. lipnja 2016., u predmetu T-276/13 Growth Energy i Renewable Fuels Association protiv Vijeća Europske unije;
- odbije tužbu u prvostupanjskom postupku koju su podnijeli Growth Energy i Renewable Fuels Association za poništenje pobijane uredbe ⁽¹⁾;
- naloži Growth Energy i Renewable Fuels Association snošenje troškova Vijeća u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje;
- naknadno odluči o troškovima u prvom stupnju i žalbenom postupku u slučaju vraćanja predmeta Općem sudu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Vijeće ovom žalbom zahtijeva da se pobijana presuda ukine iz sljedećih razloga:

Utvrđenja Općeg suda o dopuštenosti tužbe i osobito njegovi zaključci o izravnom i osobnom interesu tužitelja su pravno pogrešni.

- a. Kao prvo, Opći sud smatra da je za utvrđivanje izravnog interesa dovoljno da su četiri uzorkovana američka proizvođača proizvođači bioetanol. Međutim, to utvrđenje o izravnom učinku ne može se pomiriti s ustaljenom sudskom praksom koja ne priznaje postojanje izravnog učinka utemeljenog na isključivo ekonomskim posljedicama.
- b. Kao drugo, nije jasno kako bi sama činjenica da su američki proizvođači prodavali svoj bioetanol domaćim trgovcima/proizvođačima koji su ga zatim preprodavali na domaćem tržištu ili ga izvozili u značajnim količinama u Uniju, prije nametanja pristojbi, značajno utjecala na njihov položaj na tržištu. Kako bi pokazali značajan utjecaj na njihov položaj na tržištu, tužitelji su u najmanjoj mjeri trebali utvrditi utjecaj pristojbi na količinu uvoza u Uniju nakon uvođenja antidampinških pristojbi. Međutim, tužitelji nisu pružili nikakve informacije u tom pogledu i pobijana presuda također ne sadrži nikakvo utvrđenje o tom pitanju. To je istovremeno pogreška koja se tiče prava kao i povreda obveze obrazlaganja.

U pogledu osnovanosti, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava u pogledu tumačenja Osnovne uredbe ⁽²⁾ i dvije druge pogreške koje se tiču prava u vezi s pravom WTO-a.

- a. Kao prvo, Opći sud pogrešno je protumačio Osnovnu uredbu kada je smatrao da članak 9. stavak 5. Osnovne uredbe prenosi i članak 9.2. i članak 6.10. Antidampinskog sporazuma. S druge strane, kao što je to vidljivo iz teksta članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe, ta odredba se ne bavi pitanjem odabira uzoraka. S druge strane, članak 6.10 Antidampinskog sporazuma uveden je člankom 17. i člankom 9. stavkom 6. Osnovne uredbe, a ne njezinim člankom 9. stavkom 5.
- b. Kao drugo, Opći sud pogrešno je protumačio pojam „dobavljač” iz članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe i članka 9.2 Antidampinskog sporazuma. Iz logike i opće strukture članka 9. stavka 5. slijedi da samo „izvor gdje je utvrđen damping kojim nastaje šteta” može biti dobavljač. Međutim, s obzirom da američki proizvođači nisu imali izvoznu cijenu, nije im se moglo pripisati damping. Posljedično, Opći sud pogrešno je primijenio pravo određujući ih kao „dobavljače” u smislu članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe i članka 9.2 Antidampinskog sporazuma.
- c. Kao treće, Opći sud pogrešno je protumačio izraz „ako to nije praktično” iz članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe i članka 9.2 Antidampinskog sporazuma oslanjajući se na pogrešno tumačenje članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe u vezi s člankom 6.10. Antidampinskog sporazuma kao i na izvještaj žalbenog tijela u predmetu EZ – elementi za pričvršćivanje ⁽³⁾. Kasniji izvještaj bavi se samo člankom 9.2 Antidampinskog sporazuma i stoga se njegova analiza izraza „ako to nije praktično” odnosi samo na situaciju i pristup koji članak 9. stavak 5. Osnovne uredbe predviđa za izvoznike u zemlje koje nemaju tržišno gospodarstvo. Žalbeno tijelo stoga nije dalo tumačenje izraza „ako to nije praktično” koje bi se moglo primijeniti na predmetni postupak i koje se ne odnosi na izvoznike u zemlje koje nemaju tržišno gospodarstvo.

Konačno, Opći sud je utvrdio sadržajno netočne činjenice kada je zaključio da je izračun pojedinačnih pristojbi „praktičan”. Situacija u kojoj proizvođači bioetanolu nemaju izvoznu cijenu već samo domaću cijenu čini očito nepraktičnim i nemogućim utvrđivanje pojedinačne dampinške marže i ovlašćuje Komisiju da utvrdi jedinstvenu antidampinšku maržu na nacionalnoj razini.

- ⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 157/2013 od 18. veljače 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bioetanolu podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država (SL L 49, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 130., str. 263.)
- ⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) SL L 343, str. 51
- ⁽³⁾ Europske zajednice – Konačne antidampinške mjere koje se odnose na određene željezne ili čelične elemente za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine – AB-2011-2 – izvještaj žalbenog tijela, WT/DS397/AB/R („EZ – elementi za pričvršćivanje, WT/DS397/AB/R”)

Žalba koju je 20. kolovoza 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 9. lipnja 2016. u predmetu T-277/13, Marquis Energy LLC protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Marquis Energy LLC, Europska komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 9. lipnja 2016., dostavljenu Vijeću 10. lipnja 2016., u predmetu T-277/13 Marquis Energy protiv Vijeća Europske unije;

- odbije tužbu u prvostupanjskom postupku koju je podnio Marquis Energy za poništenje pobijane uredbe ⁽¹⁾;
- naloži društvu Marquis Energy snošenje troškova Vijeća u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje;
- naknadno odluči o troškovima u prvom stupnju i žalbenom postupku u slučaju vraćanja predmeta Općem sudu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Vijeće ovom žalbom zahtijeva da se pobijana presuda ukine iz sljedećih razloga:

Utvrđenja Općeg suda o dopuštenosti tužbe i osobito njegovi zaključci o izravnom i osobnom interesu tužitelja su pravno pogrešni.

- a. Kao prvo, Opći sud smatra da je za utvrđivanje izravnog interesa dovoljno da je tužitelj proizvođač bioetanol. Međutim, to utvrđenje o izravnom učinku ne može se pomiriti s ustaljenom sudskom praksom koja ne priznaje postojanje izravnog učinka utemeljenog na isključivo ekonomskim posljedicama.
- b. Kao drugo, nije jasno kako bi sama činjenica da je tužitelj prodavao svoj bioetanol domaćim trgovcima/proizvođačima koji su ga zatim preprodavali na domaćem tržištu ili ga izvozili u značajnim količinama u Uniju, prije nametanja pristojbi, značajno utjecala na njegov položaj na tržištu. Kako bi pokazao značajan utjecaj na njegov položaj na tržištu, tužitelj je u najmanjoj mjeri trebao utvrditi utjecaj pristojbi na količinu uvoza u Uniju nakon uvođenja antidampinških pristojbi. Međutim, tužitelj nije pružio nikakve informacije u tom pogledu i pobijana presuda također ne sadrži nikakvo utvrđenje o tom pitanju. To je istovremeno pogreška koja se tiče prava kao i povreda obveze obrazlaganja.

U pogledu osnovanosti, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava u pogledu tumačenja Osnovne uredbe ⁽²⁾ i dvije druge pogreške koje se tiču prava u vezi s pravom WTO-a.

- a. Kao prvo, Opći sud pogrešno je protumačio Osnovnu uredbu kada je smatrao da članak 9. stavak 5. Osnovne uredbe prenosi i članak 9.2. i članak 6.10. Antidampinškog sporazuma. S druge strane, kao što je to vidljivo iz teksta članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe, ta odredba se ne bavi pitanjem odabira uzoraka. S druge strane, članak 6.10 Antidampinškog sporazuma uveden je člankom 17. i člankom 9. stavkom 6. Osnovne uredbe, a ne njezinim člankom 9. stavkom 5.
- b. Kao drugo, Opći sud pogrešno je protumačio pojam „dobavljač” iz članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe i članka 9.2 Antidampinškog sporazuma. Iz logike i opće strukture članka 9. stavka 5. slijedi da samo „izvor gdje je utvrđen damping kojim nastaje šteta” može biti dobavljač. Međutim, s obzirom da američki proizvođači nisu imali izvoznju cijenu, nije im se moglo pripisati damping. Posljedično, Opći sud pogrešno je primijenio pravo određivši ih kao „dobavljače” u smislu članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe i članka 9.2 Antidampinškog sporazuma.
- c. Kao treće, Opći sud pogrešno je protumačio izraz „ako to nije praktično” iz članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe i članka 9.2 Antidampinškog sporazuma oslanjajući se na pogrešno tumačenje članka 9. stavka 5. Osnovne uredbe u vezi s člankom 6.10. Antidampinškog sporazuma kao i na izvještaj žalbenog tijela u predmetu EZ – elementi za pričvršćivanje ⁽³⁾. Kasniji izvještaj bavi se samo člankom 9.2 Antidampinškog sporazuma i stoga se njegova analiza izraza „ako to nije praktično” odnosi samo na situaciju i pristup koji članak 9. stavak 5. Osnovne uredbe predviđa za izvoznike u zemlje koje nemaju tržišno gospodarstvo. Žalbeno tijelo stoga nije dalo tumačenje izraza „ako to nije praktično” koje bi se moglo primijeniti na predmetni postupak i koje se ne odnosi na izvoznike u zemlje koje nemaju tržišno gospodarstvo.

Konačno, Opći sud je utvrdio sadržajno netočne činjenice kada je zaključio da je izračun pojedinačnih pristojbi „praktičan”. Situacija u kojoj proizvođači bioetanola nemaju izvoznju cijenu već samo domaću cijenu čini očito nepraktičnim i nemogućim utvrđivanje pojedinačne dampinške marže i ovlašćuje Komisiju da utvrdi jedinstvenu antidampinšku maržu na nacionalnoj razini.

-
- (¹) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 157/2013 od 18. veljače 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bioetanola podrijetlom iz Sjedinjenih Američkih Država (SL L 49, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 130., str. 263.)
- (²) Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)/SL L 343, str. 51.
- (³) Europske zajednice – Konačne antidampinške mjere koje se odnose na određene željezne ili čelične elemente za pričvršćivanje podrijetlom iz Kine – AB-2011-2 – izvještaj žalbenog tijela, WT/DS397/AB/R („EZ – elementi za pričvršćivanje, WT/DS397/AB/R”)
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Scuola Elementare Maria Montessori protiv Komisije

(Predmet T-220/13) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Općinski porez na nekretnine — Oslobođenje od plaćanja odobreno nekomercijalnim subjektima koji obavljaju posebne djelatnosti — Pročišćeni tekst o porezu na dohodak — Oslobođenje od plaćanja jedinstvenog općinskog poreza — Odluka kojom se dijelom utvrđuje nepostojanje državne potpore a dijelom potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem — Tužba za poništenje — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Izravni utjecaj — Dopuštenost — Apsolutna nemogućnost povrata — Članak 14. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 402/25)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Rim, Italija) (zastupnici: u početku A. Nucara i E. Gambaro, a zatim E. Gambaro, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku V. Di Bucci, G. Conte i D. Grespan, a zatim G. Conte, D. Grespan i F. Tomat, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri i G. De Bellis, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije 2013/284/EU od 19. prosinca 2012. o mjerama državne potpore S.A. 20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] koje je provela Italija i koje se odnose na oslobođenje od plaćanja općinskog poreza na nekretnine koje upotrebljavaju nekomercijalni subjekti u posebne svrhe (SL 2013, L 166, str. 24). [neslužbeni prijevod]

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Scuola Elementare Maria Montessori Srl nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.
3. Talijanska Republika snosit će vlastite troškove povezane s njezinom intervencijom.

⁽¹⁾ SL C 171, 15. 6. 2013.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2015. – La Ferla protiv Komisije i ECHA-e

(Predmet T-392/13) ⁽¹⁾

(„REACH — Naknada za registraciju tvari — Smanjena naknada odobrena mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima — Pogreška u izjavi o veličini poduzeća — Preporuka 2003/361/EZ — Odluka kojom se određuje administrativna pristojba — Zahtjev za pružanje informacija — Ovlašt ECHA-e — Proporcionalnost”)

(2016/C 402/26)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Leone La Ferla SpA (Melilli, Italija) (zastupnici: G. Passalacqua, J. Occhipinti i G. Calcerano, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija (zastupnici: L. Di Paolo i K. Talabér-Ritz, agenti) i Europska agencija za kemikalije (zastupnici: u početku M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage i J.-P. Trnka, a zatim M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage i J.-P. Trnka, agents, uz asistenciju C. Garcia Molyneux, odvjetnika)

Predmet

Kao prvo, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje nekoliko akata Komisije ili ECHA-e, kao drugo, zahtjev da se ECHA-i naloži isplata neopravdano naplaćenih iznosa i, kao treće, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena u dijelu u kojem se odnosi na Europsku komisiju.
2. Tužba se odbacuje kao djelomično nedopuštena i odbija kao djelomično neosnovana u dijelu u kojem se odnosi na Europsku agenciju za kemikalije (ECHA).
3. Društvu Leone La Ferla SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 291, 5. 10. 2013.

Presuda Općeg suda od 8. rujna 2016. – Lundbeck protiv Komisije

(Predmet T-472/13) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Tržište antidepresivima koji sadrže farmaceutske djelatne tvari citalopram — Pojam ograničenja tržišnog natjecanja prema cilju — Moguće tržišno natjecanje — Generički lijekovi — Prepreke izlasku na tržište kao posljedica postojanja patenata — Sporazumi sklopljeni između nositelja patenata i proizvođača generičkih lijekova — Članak 101. stavci 1. i 3. UFEU-a — Pogreške koje se tiču prava i ocjene — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Pravna sigurnost — Novčane kazne”)

(2016/C 402/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: H. Lundbeck A/S (Valby, Danska) i Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: R. Subiotto, QC, i T. Kuhn, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku J. Bourke, F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi i C. Vollrath, zatim F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi, C. Vollrath i T. Christoforou, agenti)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Europska federacija farmaceutske industrije i nezinih udruga (EFPIA) (Ženeva, Švicarska) (zastupnici: F. Carlin, barrister, i M. Healy, solicitor)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Odluke Komisije C(2013) 3803 *final* od 19. lipnja 2013. o postupku primjene članka 101. [UFEU-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet AT/39226 – Lundbeck), i zahtjev za smanjenje iznosa novčane kazne koja je tužiteljima izrečena navedenom odlukom.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. *H. Lundbeck A/S i Lundbeck Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.*
3. *Europska federacija farmaceutske industrije i njezinih udruga (EFPIA) snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 325, 9. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Marchi Industriale protiv ECHA-e

(Predmet T-620/13) ⁽¹⁾

(„REACH — Naknada za registraciju tvari — Smanjena naknada odobrena mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima — Pogreška u izjavi o veličini poduzeća — Preporuka 2003/361/EZ — Odluka kojom se određuje administrativna pristojba — Utvrđivanje veličine poduzeća — Ovlašt ECHA-e — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 402/28)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Marchi Industriale SpA (Firenca, Italija) (zastupnici: M. Baldassarri i F. Donati, odvjetnici)

Tuženici: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: u početku M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnka i E. Maurage, a zatim M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka i E. Maurage, agents, uz asistenciju C. Garcia Molyneux, odvjetnika)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke ECHA-e SME(2013) 3747 od 19. rujna 2013. kojom se utvrđuje da tužitelj ne ispunjava uvjete za smanjenje naknade predviđene za srednja poduzeća i kojom mu se određuje administrativna pristojba i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje računa koje je izdala ECHA nakon usvajanja Odluke SME(2013) 3747.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Nalaže se Marchi Industriale SpA snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 24, 25. 1. 2014.

Presuda Općeg suda od 13. rujna 2016. – ENAC protiv INEA-e

(Predmet T-695/13) ⁽¹⁾

(„Financijska potpora — Projekti od zajedničkog interesa u području transeuropskih energetske mreže — Izrada studije za intermodalni razvoj zračne luke Bergamo-Orio al Serio — Utvrđivanje konačnog iznosa financijske potpore — Neprihvatljivi troškovi — Pogreška koja se tiče prava — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 402/29)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Rim, Italija) (zastupnici: G. Palmieri i P. Garofoli, avvocati dello Stato)

Tuženik: Izvršna agencija za inovacije i mreže (INEA) (zastupnici: I. Ramallo, D. Silhol i Z. Szilvássy, agenti, uz pomoć M. Merola, M. C. Santacroce i L. Armati, odvjetnici)

Intervenijent u potporu tužitelju: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio, Italija) (zastupnici: M. Muscardini, G. Greco i G. Carullo, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje dopisa od 18. ožujka i 23. listopada 2013. Izvršne agencije za inovacije i mreže (TEN-T EA), koja je postala INEA, koja se odnose na određene troškove iskazane pri izradi studije izvedivosti o intermodalnom svojstvu zračne luke Bergamo-Orio al Serio (Italija) nakon dodjele financijske potpore Europske komisije tužitelju.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC, talijansko nacionalno tijelo za civilno zrakoplovstvo, Italija) nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 52, 22. 2. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – PT Musim Mass protiv Vijeća

(Predmet T-80/14) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije — Konačna naplata privremenih antidampinskih pristojbi — Konačne antidampinske pristojbe — Prava obrane — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)

(2016/C 402/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezija) (zastupnici: J. García-Gallardo Gil-Fournier, A. Verdegay Mena, odvjetnici, i C. Humpe, *solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Boelaert, a zatim H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka-Kuik, agenti) i European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za djelomično poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinske pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013, L 315, str. 2.).

Izreka

1. *Poništavaju se članci 1. i 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinske pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije u dijelu u kojem se odnose na društvo PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).*

2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove društva PT Musim Mas.

3. Europska komisija i European Biodiesel Board (EBB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 102, 7. 4. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Unitec Bio protiv Vijeća

(Predmet T-111/14) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinška pristojba — Tužba za poništenje — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Članak 2., stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)

(2016/C 402/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Unitec Bio SA (Buenos Aires, Argentina) (zastupnici: J.-F. Bellis, R. Luff i G. Bathory, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Boelaert i B. Driessen, zatim H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: M. França i A. Stobiecka-Kuik, agenti) i European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013, L 315, str. 2.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. Poništavaju se članci 1. i 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije u dijelu u kojem se odnose na društvo Unitec Bio SA.

2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove društva Unitec Bio.

3. Europska komisija i European Biodiesel Board (EBB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 112, 14. 4. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Molinos Río de la Plata i dr. protiv Vijeća**(Predmeti T-112/14 do T-116/14 i T-119/14) ⁽¹⁾****(„Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinška pristojba — Tužba za poništenje — Strukovna udruga — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)**

(2016/C 402/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Molinos Río de la Plata SA (Buenos Aires, Argentina) (predmet T-112/14), Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A (Bahia Blanca, Argentina) (predmet T-113/14), Vicentin SAIC (Avellaneda, Argentina) (predmet T-114/14), Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Argentina) (predmet T-115/14), Bunge Argentina SA (Buenos Aires) (T-116/14), Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires) (predmet T-119/14) (zastupnici: J.-F. Bellis, R. Luff i G. Bathory, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Boelaert i B. Driessen, a zatim H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: M. França i A. Stobiecka-Kuik, agenti) i European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, odvjetnici)

Predmet

Zahtjevi koji se temelje na članku 263. UFEU-a za, u predmetu T-119/14, poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013, L 315, str. 2.), i, u predmetima T-112/14 do T-116/14, za poništenje te uredbe u dijelu u kojem se njome izriče antidampinška pristojba tužiteljima u tim predmetima.

Izreka

1. Spajaju se predmeti T-112/14, T-113/14, T-114/14, T-115/14, T-116/14 i T-119/14 u svrhu donošenja odluke kojom se završava postupak.
2. Poništavaju se članci 1. i 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije u dijelu u kojem se odnose na društva Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SAFICI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA i Bunge Argentina SA.
3. U predmetu T-119/14 tužba se odbija u preostalom dijelu.
4. U predmetima T-112/14 do T-116/14 Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove. Vijeće Europske unije snosit će i troškove društva Molinos Río de la Plata u predmetu T-112/14, društva Oleaginosa Moreno Hermanos u predmetu T-113/14, društva Vicentin u predmetu T-114/14, društva Aceitera General Deheza u predmetu T-115/14 i društva Bunge Argentina u predmetu T-116/14.
5. U predmetu T-119/14 društvo Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) i Vijeće snosit će vlastite troškove.
6. Europska komisija i European Biodiesel Board (EBB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 112, 14. 4. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Cargill protiv Vijeća**(Predmet T-117/14) ⁽¹⁾****(„Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinška pristojba — Tužba za poništenje — Izravni utjecaj — Osobni utjecaj — Dopuštenost — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)**

(2016/C 402/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (zastupnici: J.-F. Bellis, R. Luff i G. Bathory, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Boelaert i B. Driessen, a zatim H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: M. França i A. Stobiecka-Kuik, agenti) i European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013, L 315, str. 2.) u dijelu u kojem se njome tužitelju izriče antidampinška pristojba.

Izreka

1. Poništavaju se članci 1. i 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije u dijelu u kojem se odnose na društvo Cargill SACI.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove društva Cargill.
3. Europska komisija i European Biodiesel Board (EBB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 151, 19. 5. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – LDC Argentina protiv Vijeća**(Predmet T-118/14) ⁽¹⁾****(„Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine — Konačna antidampinška pristojba — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)**

(2016/C 402/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (zastupnici: J.-F. Bellis, R. Luff i G. Bathory, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Boelaert i B. Driessen, a zatim H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: M. França i A. Stobiecka-Kuik, agenti) i European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013, L 315, str. 2.) u dijelu u kojem se njome tužitelju izriče antidampinška pristojba.

Izreka

1. Poništavaju se članci 1. i 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije u dijelu u kojem se odnose na društvo LDC Argentina SA.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove društva LDC Argentina.
3. Europska komisija i European Biodiesel Board (EBB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 151, 19. 5. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – PT Ciliandra Perkasa protiv Vijeća

(Predmet T-120/14) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije — Konačna antidampinška pristojba — Članak 2. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)

(2016/C 402/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PT Ciliandra Perkasa (Jakarta, Indonezija) (zastupnici: F. Graafsma i J. Cornelis, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Boelaert, a zatim H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka-Kuik, agenti), i European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013, L 315, str. 2.) u dijelu u kojem se njome tužitelju izriče antidampinška pristojba.

Izreka

1. Poništava se članak 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije, u dijelu u kojem se odnosi na društvo PT Ciliandra Perkasa.

2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove društva PT Ciliandra Perkasa.
3. Europska komisija i European Biodiesel Board (EBB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 112, 14. 4. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia protiv Vijeća

(Predmet T-139/14) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije — Konačna antidampinška pristojba — Članak 2., stavci 3. i 5. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Uobičajena vrijednost — Troškovi proizvodnje”)

(2016/C 402/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonezija) i PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) (zastupnik: P. Vander Schueren, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku S. Boelaert, zatim H. Marcos Fraile, agenti, uz asistenciju R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnici)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka-Kuik, agenti) i European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: O. Prost i M.-S. Dibling, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013, L 315, str. 2.), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje.

Izreka

1. Poništavaju se članci 1. i 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije u dijelu u kojem se odnose na društva PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove kao i troškove društava PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia.
3. Europska komisija i European Biodiesel Board (EBB) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 151, 19. 5. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Klyuyev protiv Vijeća**(Predmet T-340/14) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Pravni temelj — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Nepoštovanje kriterija uvrštavanja na popis — Očita pogreška u ocijeni — Pravo vlasništva — Pravo na ugled”)

(2016/C 402/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukrajina) (zastupnici: B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, R. Gherson i T. Garner, solicitors)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: Á. de Elera-San Miguel Hurtado i J.-P. Hix, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: D. Gauci i T. Scharf, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojom se, s jedne strane, traži poništenje Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 66, str. 26.), i Uredbe Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, (SL L 66, str. 1.), i, s druge strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP (SL 2015, L 62, str. 25.), i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 (SL 2015, L 62, str. 1.), u dijelu u kojem je tužiteljevo ime uvršteno odnosno zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja, i, podredno, zahtjev da se članak 1. stavak 1. Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP kako je izmijenjen Odlukom Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. (SL 2015, L 24, str. 16.), kao i članak 3., stavak 1., Uredbe br. 208/2014, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) 2015/138 od 29. siječnja 2015. (SL 2015, L 24, str. 1.) proglasi neprimjenjivim na tužitelja.

Izreka

1. Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Uredba Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, poništavaju se u svojim prvotnim verzijama u dijelu u kojem je ime Andriya Klyuyeva upisano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja, do stupanja na snagu Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Vijeću Europske unije snošenje, osim vlastitih, i troškova A. Klyuyeva, kad je riječ o zahtjevu za poništenje podnesenom u tužbi.
4. A. Klyuyevu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća kad je riječ o zahtjevu za poništenje podnesenom u podnesku o prilagodbi tužbenog zahtjeva.
5. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 261, 11. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Yanukovych protiv Vijeća**(Predmet T-346/14) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Prava obrane — Obveza obrazlaganja — Pravna osnova — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Zlouporaba ovlasti — Nepoštovanje kriterija uvrštavanja na popis — Očita pogreška u ocjeni — Pravo na vlasništvo”)

(2016/C 402/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Viktor Fedorovič Janukovič (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, H. Mussa, J. Hage, K. Howard, barristers, i C. Kennedy, solicitor)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku E. Finnegan i J.-P. Hix, a zatim J.-P. Hix i P. Mahnič Bruni, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent) i Europska komisija (zastupnici: S. Bartelt i D. Gauci, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje, kao prvo, Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2014, L 66, str. 26.) i Uredbe Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2014, L 66, str. 1.), kao drugo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119 (SL 2015, L 24, str. 16.) i Uredbe Vijeća (EU) 2015/138 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Uredbe br. 208/2014 (SL 2015, L 24, str. 1.), i, kao treće, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119 (SL 2015, L 62, str. 25.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe br. 208/2014 (SL 2015, L 62, str. 1.), u dijelu u kojem je ime tužitelja uvršteno ili zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Odluka Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Uredba Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, u svojim prvotnim verzijama, poništavaju se u dijelu u kojem je ime de Viktora Fedoroviča Janukoviča uvršteno na popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja, i to do stupanja na snagu Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119 i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe br. 208/2014.
2. Tužba se odbija u preostalom dijelu.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Viktora Fedoroviča Janukoviča u pogledu zahtjeva za poništenje iznesenog u tužbi.
4. Viktoru Fedoroviču Janukoviču nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova u pogledu zahtjeva za poništenje iznesenog u podnesku kojim se vrši prilagodba tužbenog zahtjeva.
5. Republika Poljska i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 253, 4. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Yanukovych protiv Vijeća**(Predmet T-348/14) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Uvrštavanje imena tužitelja — Obveza obrazlaganja — Pravni temelj — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Zloupotreba ovlasti — Nepoštovanje kriterija uvrštavanja na popis — Očita pogreška u ocijeni — Pravo vlasništva”)

(2016/C 402/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukrajina) (zastupnici: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, J. Hage, K. Howard, barristers, i C. Kennedy, solicitor)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku E. Finnegan i J.-P. Hix, zatim J.-P. Hix i P. Mahnič Bruni, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: D. Gauci i S. Bartelt, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojom se, kao prvo, traži poništenje Odluke, Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 66, str. 26.), i Uredbe Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. (SL L 66, str. 1.) o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, kako su izmijenjene Provedbenom odlukom Vijeća 2014/216/ZVSP od 14. travnja 2014. o provedbi Odluke 2014/119 (SL L 111, str. 91.) i Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 381/2014 od 14. travnja 2014. o provedbi Uredbe br. 208/2014 (SL L 111, str. 33.), kao drugo, poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119 (SL 2015, L 24, str. 16.), i Uredbe Vijeća (EU) 2015/138 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Uredbe (EU) br. 208/2014 (SL 2015, L 24, str. 1.), i kao treće, poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP (SL 2015, L 62, str. 25.), i poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 (SL 2015, L 62, str. 1.), u dijelu u kojem je tužiteljevo ime uvršteno odnosno zadržano na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Odluka Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini kako je izmijenjena Provedbenom odlukom Vijeća 2014/216/ZVSP od 14. travnja 2014. o provedbi Odluke 2014/119 i Uredba Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 381/2014 od 14. travnja 2014. o provedbi Uredbe br. 208/2014 poništavaju se u dijelu u kojem je na popisu osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja upisan Oleksandr Viktorovych Yanukovych, do stupanja na snagu Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Vijeću Europske unije snošenje, osim vlastitih, i troškova O. V. Yanukovycha, kad je riječ o zahtjevu za poništenje podnesenom u tužbi.
4. O. V. Yanukovychu nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Vijeća kad je riječ o zahtjevu za poništenje podnesenom u podnesku o prilagodbi tužbenog zahtjeva.
5. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 253, 4. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – FIH Holding et FIH Erhvervsbank protiv Komisije**(Predmet T-386/14) ⁽¹⁾**

(„Državne potpore — Bankarski sektor — Potpora koja je dodijeljena danskoj banci FIH u obliku prijenosa njezine imovine umanjene vrijednosti novom društvu kćeri te ponovnog otkupa te imovine od strane danskog tijela nadležnog za osiguranje financijske stabilnosti — Državne potpore u korist banaka u razdoblju gospodarske krize — Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem — Pojam potpore — Kriterij privatnog ulagača — Kriterij privatnog vjerovnika — Izračun visine potpore — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 402/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: FIH Holding A/S (Kopenhagen, Danska) i FIH Erhvervsbank A/S (Kopenhagen) (zastupnik: O. Koktvedgaard, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i P.-J. Loewenthal, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije 2014/884/EU od 11. ožujka 2014. o državnoj potpori SA.34445 (12/C) koju je provela Danska za prijenos imovine vezane uz nekretnine s FIH-a na FSC (SL 2014., L 357, str. 89.).

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije 2014/884/EU od 11. ožujka 2014. o državnoj potpori SA.34445 (12/C) koju je provela Danska za prijenos imovine vezane uz nekretnine s FIH-a na FSC.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 253, 4. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv EIT-a**(Predmet T-481/14) ⁽¹⁾**

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Pružanje usluga razvoja platforme za upravljanje informacijama i znanjima — Usluge razvoja softvera i održavanja dostupnosti i učinkovitosti informatičkih usluga — Odbijanje rangiranja ponuditeljeve ponude na prvo mjesto — Kriteriji za odabir — Kriteriji dodjele — Obveza obrazlaganja — Očite pogreške u ocjeni — Pristup dokumentima — Izvanugovorna odgovornost”)

(2016/C 402/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) i Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: E. Siouti i M. Sfyri, zatim M. Sfyri i A. Lymperopoulou, odvjetnici)

Tuženik: Europski institut za inovacije i tehnologiju (zastupnici: M. Kern, B. Győri-Hartwig i P. Juanes Burgos, zatim B. Győri-Hartwig i P. Juanes Burgos, agenti, uz asistenciju P. Wytincka i B. Hoorelbeke, odvjetnika)

Predmet

S jedne strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojom se traži poništenje osobito odluke EIT-a od 14. travnja 2014. kojom je ponuda tužiteljâ u okviru postupka javne nabave koji se odnosio na informatičke i povezane usluge rangirana na drugo mjesto, kao i dopisa EIT-a od 25. travnja 2014., kojim je on odbio priopćiti imena članova odbora za evaluaciju i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a i kojom se traži naknada štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvima European Dynamics Luxembourg SA i Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv Komisije

(Predmet T-698/14) ⁽¹⁾

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Vanjske usluga razvoja, istraživanja i potpore informacijskim sustavima (ESP DESIS III) — Rangiranje ponuditelja u postupku prema kaskadnom sustavu — Obveza obrazlaganja — Izuzetno niske ponude — Načelo slobodnog tržišnog natjecanja — Izvanugovorna odgovornost”)

(2016/C 402/42)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: u početku V. Christianos, I. Ampazis i M. Sfyri, a zatim M. Sfyri, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Delaude i S. Lejeune, agenti, uz asistenciju u početku E. Petritsi, E. Roussou i K. Adamantopoulos, a zatim E. Roussou i K. Adamantopoulos, odvjetnika)

Predmet

S jedne strane, zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Komisijinih odluka da ponude tužiteljâ rangira na treće i četvrto mjesto prema kaskadnom sustavu za skupine br. 1 i 3 poziva na nadmetanje DIGIT/R2/PO/2013/029 – ESP DESIS III za „Pružanje vanjskih usluga razvoja, istraživanja i potpore informacijskim sustavima” (SL 2013/S 19-0380314), te da isključi njihovu ponudu za skupinu br. 2 navedenog poziva na nadmetanje i, s druge strane, zahtjev koji se temelji na članku 268. UFEU-a za naknadu štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvima European Dynamics Luxembourg SA i Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 448, 15. 12. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Herbert Smith Freehills protiv Vijeća(Predmet T-710/14) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti u vezi s raspravama koje prethode donošenju direktive o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda — Odbijanje pristupa — Izuzeće u pogledu zaštite pravnog savjetovanja — Prava obrane — Prevladavajući javni interes”)

(2016/C 402/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Herbert Smith Freehills LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: P. Wytinck, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Rebasti, M. Veiga i J. Herrmann, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: P. Van Nuffel, J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a protiv Odluke Vijeća 18/c/01/14 od 23. srpnja 2014. o odbijanju pristupa određenim dokumentima povezanim s donošenjem Direktive 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL 2014., L 127, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Herbert Smith Freehills LLP snosit će vlastite troškove, kao i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 409, 17. 11. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Philip Morris protiv Komisije(Predmet T-800/14) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti sastavljeni u okviru pripremnih akata za donošenje direktive o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda — Odbijanje pristupa — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu pravnog savjetovanja — Izuzeće koje se odnosi na proces odlučivanja — Prava obrane — Prevladavajući javni interes”)

(2016/C 402/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Philip Morris Ltd (Richmond, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: K. Nordlander i M. Abenhaim, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije Ares(2014) 3388066 od 29. rujna 2014. u dijelu u kojem se njome odbija dati tužitelju potpuni pristup zatraženim dokumentima, uz izuzetak izmijenjenih osobnih podataka koji se u njima nalaze.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Philip Morris Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 56, 16. 2. 2015.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – PAN Europe protiv Komisije

(Predmet T-51/15) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Dokumenti vezani uz endokrine disruptore — Djelomično odbijanje pristupa — Iznimka koja se odnosi na zaštitu postupka odlučivanja — Članak 4. stavak 3. Uredbe br. 1049/2001”)

(2016/C 402/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: B. Kloostra, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Buchet, P. Mihaylova i J. Tomkin, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson i L. Swedenborg, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje Komisijine odluke od 24. studenoga 2014., oznaka Ares (2014) 3900631, u dijelu u kojem je njome odbijen pristup dokumentima koji se odnose na endokrine disruptore.

Izreka

1. Odluka Europske komisije od 24. studenoga 2014., oznaka Ares (2014) 3900631, poništava se u dijelu u kojem je njome odbijen pristup dokumentima označenim brojevima 9., 13., 14., 15., 16., 17., 17.a, 20., 22., 24., 25., 29., 30., 31., 37., 38., 39., 41., 42. i 43., na temelju članka 4. stavka 3. prvog podstavka Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 1049/2001 od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Komisija će, osim vlastitih troškova, snositi i troškove Pesticide Action Network Europe (PAN Europe).
4. Kraljevina Švedska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – AEDEC protiv Komisije**(Predmet T-91/15) ⁽¹⁾**

(„Istraživanje i tehnološki razvoj — Okvirni program za istraživanja i inovacije „Obzor 2020” — Pozivi na podnošenje prijedloga na temelju programa rada 2014.-2015. — Odluka Komisije kojom se proglašava da tužitelj prijedlog ne ispunjava uvjete — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Proporcionalnost — Transparentnost — Očita pogreška u ocjeni”)

(2016/C 402/46)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) (Madrid, Španjolska) (zastupnik: R. López López, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: N. Ruiz García i M. Siekierzyńska, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje odluke od 4. rujna 2014. u kojoj je Komisija odbila zahtjev za financiranje koji je tužitelj podnio u ime konzorcija Latin Plan.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Udruzi Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) nalaže se snošenje troškova

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – Arrom Conseil protiv EUIPO-a – Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)**(Predmet T-359/15) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Roméo has a Gun by Romano Ricci — Raniji verbalni žigovi Europske unije NINA RICCI i RICCI — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepoštено iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijih žigova — Nanošenje štete ugledu — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 402/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Arrom Conseil (Pariz, Francuska) (zastupnici: C. Herissay Ducamp i J. Blanchard, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Nina Ricci SARL (Pariz, Francuska) (zastupnik: E. Armijo Chávarri, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. travnja 2015. (predmet R 1021/2014-1) o postupku povodom prigovora između društava Nina Ricci i Arrom Conseil.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Arrom Conseil nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Nina Ricci SARL.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – Alsharghawi protiv Vijeća

(Predmet T-485/15) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja zbog situacije u Libiji — Zamrzavanje sredstava — Popis osoba kojima je zabranjen ulazak i prelazak preko teritorija Europske unije — Položaj bivšeg šefa kabineta Moamera Gadafiga — Odabir pravne osnove — Obveza obrazlaganja — Prava na obranu — Pretpostavka nedužnosti — Proporcionalnost — Sloboda dolaska i odlaska — Pravo vlasništva — Obveza opravdanja osnovanosti mjere”)

(2016/C 402/48)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesbourg, Južna Afrika) (zastupnik: É. Moutet, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i V. Piessevaux, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži djelomično poništenje, prvo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/1333 od 31. srpnja 2015. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji i stavljanju izvan snage Odluke 2011/137/ZVSP (SL 2015, L 206, str. 34.) i, drugo, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/1323 od 31. srpnja 2015. o provedbi članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 204/2011 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji (SL 2015, L 206, str. 4.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Bashir Saleh Bashir Alsharghawi snosit će vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – Excalibur City protiv EUIPO-a – Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Predmet T-565/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MERLIN'S KINDERWELT — Raniji nacionalni verbalni žig KINDER — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 402/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Excalibur City s.r.o. (Znojmo, Češka Republika) (zastupnik: E. Engin-Deniz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Simandlova i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ferrero SpA (Alba, Italija) (zastupnici: L. Ghedina i F. Jacobacci, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. srpnja 2015. (predmet R 1538/2014-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Ferrero i Excalibur City.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 9. srpnja 2015. (predmet R 1538/2014-1).
2. EUIPO-u se nalaže da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove koje je imao Excalibur City s.r.o.
3. Ferrero SpA snosite će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2016. – Excalibur City protiv EUIPO-a – Ferrero (MERLIN’S KINDERWELT)

(Predmet T-566/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije MERLIN’S KINDERWELT — Raniji nacionalni verbalni žig KINDER — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b), Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 402/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Excalibur City s.r.o. (Znojmo, Češka Republika) (zastupnik: E. Engin-Deniz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Simandlova i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ferrero SpA (Alba, Italija) (zastupnici: L. Ghedina i F. Jacobacci, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. srpnja 2015. (predmet R 1617/2014-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Ferrero i Excalibur City.

Izreka

1. Preinačuje se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 16. srpnja 2015. (predmet R 1617/2014-1) na način da je žalba koju je Excalibur City s.r.o. podnio žalbenom vijeću osnovana i, posljedično, prigovor se odbija.

2. EUIPO-u se nalaže da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove koje je imao Excalibur City s.r.o.

3. Ferrero SpA snositi će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 15. rujna 2016. – JT International protiv EUIPO-a – Habanos (PUSH)

(Predmet T-633/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije PUSH — Raniji verbalni i figurativni žigovi Beneluksa i nacionalni žigovi PUNCH — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Istovjetnost proizvoda — Sličnost znakova — Članak 8. stavka 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 402/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JT International SA (Ženeva, Švicarska) (zastupnici: S. Malynicz, QC, K. E. Gilbert i J. Gilbert, solicitors)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druge stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Corporación Habanos, SA (Havana, Kuba) (zastupnik: M. Escudero Pérez, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. kolovoza 2015. (predmet R 3046/2014-5) o postupku povodom prigovora između Corporación Habanos i JT International.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu JT International SA nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Corporación Habanos, SA.

⁽¹⁾ SL C 27, 25. 1. 2016.

Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2016. – EDF Luminus protiv Parlamenta

(Predmet T-384/15) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Ugovor o opskrbi električnom energijom CNT(2009) br. 137 — Plaćanje od strane Parlamenta regionalnog doprinosa koji je tužitelj platio Région de Bruxelles-Capitale, izračunatog na temelju snage koja se Parlamentu čini dostupnom — Nepostojanje ugovorne obveze — Nepostojanje obveze koja proizlazi iz odredbi mjerodavnog nacionalnog prava”)

(2016/C 402/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: EDF Luminus (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: D. Verhoeven i O. Vanden Berghe, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: L. Darie i P. Biström, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: F. Clotuche-Duvieusart i I. Martínez del Peral, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 272. UFEU-a i kojim se traži da se Parlamentu naloži da tužitelju plati iznos od 439 672,95 eura uvećan za kamate, koji odgovara iznosu regionalnog doprinosa koji je tužitelj platio Région de Bruxelles-Capitale, izračunatog na temelju snage koja se čini dostupnom Parlamentu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Odbija se tužbeni zahtjev koji je Parlament postavio u cilju utvrđenja.
3. EDF Luminus će osim vlastitih troškova snositi i troškove koje zahtijeva Parlament.
4. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 337, 12. 10. 2015.

Rješenje Općeg suda od 30. kolovoza 2016. – Fontem Holdings 4 protiv EUIPO-a (BLU ECIGS)

(Predmet T-511/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2016/C 402/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fontem Holdings 4 BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: A. Poulter, zatim A. Dykes i D. Stone, *solicitors*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. lipnja 2015. (predmet R 2697/2014-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvu Fontem Holdings 4 BV nalaže se da, osim vlastitih, snosi i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 363, 3. 11. 2015.

Rješenje Općeg suda od 13. rujna 2016. – Terna protiv Komisije**(Predmet T-544/15) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Projekti od zajedničkog interesa Unije — Financijska potpora Unije u dva projekta iz područja transeuropskih energetske mreže — Smanjenje izvorno dodijeljene financijske potpore nakon revizije — Pripremni akt — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)**

(2016/C 402/54)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Terna – Rete elettrica nazionale SpA (Rim, Italija) (zastupnici: A. Police, L. Di Via, F. Covone i D. Carria, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet, L. Di Paolo i A. Tokár, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke koja sadrži dopis Komisije od 6. srpnja 2015. o smanjenju izvorno dodijeljene financijske potpore u dva projekta (projekti 2009-E255/09-ENER/09/TEN-E-S12.564583 i 2007-E 221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403) iz područja transeuropskih energetske mreže.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Terna – Rete elettrica nazionale SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 363, 3. 11. 2015.

Rješenje Općeg suda od 14. rujna 2016. – POA protiv Komisije**(Predmet T-584/15) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Zahtjev za registraciju zaštićene oznake izvornosti („Halloumi” ili „Hellim”) — Odluka o objavi u Službenom listu, serija C, zahtjeva za registraciju zaštićene oznake izvornosti u skladu s člankom 50. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1151/2012 — Pripremni akt — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost”)**

(2016/C 402/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Cipar) (zastupnik: N. Korogiannakis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i J. Guillem Carrau, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se traži poništenje odluke Komisije o objavi u *Službenom listu Europske unije* (SL 2015, C 246, str. 9.) zahtjeva za registraciju CY/PDO/0005/01243, koji je podnijela Republika Cipar, u mjeri u kojoj je smatrala da taj zahtjev ispunjava uvjete određene Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (JO 2012, L 343, str. 1.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.), kako su određeni u njezinom članku 50. stavku 1.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.*

⁽¹⁾ SL C 406, 7. 12. 2015.

Tužba podnesena 12. srpnja 2016. – Gaki protiv Europol**(Predmet T-366/16)**

(2016/C 402/56)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Anastasia-Soultana Gaki (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnik: G. Keisers, odvjetnik)

Tuženik: Europski policijski ured (Europol)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi koje su okolnosti djela koje je tužiteljica počinila u okviru sadržaja europskog uhiđenog naloga koji je izdala Grčka i zbog kojeg je se nezakonito istražuje u prostoru Europske unije od 2011.? Pravo tužiteljice na obrazloženo stajalište;
- odredi blokiranje nezakonitih i pogrešnih podataka koje je zajedničko nadzorno tijelo Europol (u daljnjem tekstu: zajedničko nadzorno tijelo) o njoj pohranilo u informacijskom sustavu Europol;
- naloži zajedničkom nadzornom tijelu da provjeri, u okviru provedbe svoga prava na pristup i pregledavanje dokumenata unesenih u SIS II je li u okviru sadržaja europskog uhiđenog naloga dopuštena povreda slobode tužiteljice;
- zaduži Europol da od grčkog državnog odvjetništva u Atini zatraži koji je državni odvjetnik naložio održavanje na snazi europskog uhiđenog naloga i, stoga, samovoljno lišavanje slobode tužiteljice od 23. svibnja 2016., te koji je od dvaju nacionalnih uhiđenih naloga (europski uhiđbeni nalog je preslika obaju) na snazi. Također se od njega očekuje da odgovori kako je moguće da je u sadržaju europskog uhiđenog naloga navedena adresa tužiteljice u Njemačkoj, iako su oba nacionalna uhiđbena naloga (europski uhiđbeni nalog je preslika obaju) bila izdana protiv tužiteljice jer grčko pravosuđe navodno nije raspolagalo adresom tužiteljice;
- zajedničko nadzorno tijelo mora obrazloženo navesti što je Europol poduzeo nakon što je primio na znanje da je protiv grčkog državnog odvjetnika koji je izdao europski uhiđbeni nalog protiv tužiteljice podnesena kaznena prijava pred općim državnim odvjetništvom u Düsseldorfu;
- naloži naknadu štete u iznosu od 3 milijuna eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 41. Odluke 2007/533/PUP ⁽¹⁾ u vezi s člankom 30. stavkom 7. i člancima 31. i 52. Odluke (2009/371/PUP) ⁽²⁾

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s člancima 1., 9. i 23. Akta br. 29/2009 zajedničkog nadzornog tijela.

- (¹) Odluka Vijeća 2007/533/PUP od 12. lipnja 2007. o osnivanju, radu i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) (SL 2007, L 205, str. 63.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6. str. 85.).
- (²) Odluka Vijeća od 6. travnja 2009. o osnivanju Europskog policijskog ureda (Europol) (SL 2009, L 121, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 211).

Tužba podnesena 25. kolovoza 2016. – Adama Agriculture i Adama France protiv Komisije

(Predmet T-476/16)

(2016/C 402/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Adama Agriculture BV (Amsterdam, Nizozemska) i Adama France (Sèvres, Francuska) (zastupnik: C. Mereu i M. Grunchard, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;
- poništi pobijanu odluku (¹) i odluči da (i) odobrenje za aktivnu tvar izoproturon (IPU) treba obnoviti ili, podredno, (ii) ocjenu o obnavljanju odobrenja IPU-a prepusti tuženiku i suspendira sve relevantne rokove na temelju Uredbe br. 1107/2009 i njezinih provedbenih uredbi kako bi se omogućila primjena odgovarajućeg vremenskog okvira za donošenje nove odluke o obnovi IPU-a; i
- i tuženiku naloži snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelji navode da je tuženik pobijanu odluku donio kršenjem prava i načela koje Unija jamči. Oni tvrde da je pobijana odluka nezakonita jer se njome krši Ugovor o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) i sekundarno zakonodavstvo Unije zbog sljedećih pet razloga:

1. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni: u skladu s uvodnim izjavama 8., 9. i 10. pobijane odluke, IPU je zabranjen zbog (i) rizika od izloženosti metabolitu u podzemnim vodama, (ii) rizika za ptice, sisavce i vodene organizme i (iii) predloženog klasificiranja IPU-a kao reproduktivno toksične tvari 2. kategorije. Sve bojazni na kojima se temelji pobijana odluka su proceduralno/ili materijalno pogrešne i ne uzimaju u obzir podatke koje su tužitelji dostavili.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi postupka propisanog Uredbom (EZ) br. 1272/2008 (²) – akt *ultra vires*: Predlaganjem klasifikacije IPU-a kao reproduktivno toksične tvari i pozivanjem na taj prijedlog kako bi se opravdalo neobnavljanje odobrenja za IPU, tuženik je povrijedio i Uredbu (EZ) br. 1272/2008 i Uredbu (EZ) br. 1107/2009 (³) o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja te je tako djelovao *ultra vires*.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na obranu i načela dobre uprave: svojim postupanjem, država članica izvjestiteljica, EFSA i Komisija pojedinačno i kolektivno su povrijedile pravo na saslušanje tužitelja oduzevši im pravo na pošteno suđenje. Konkretno, unatoč opetovanim i ustrajnim pokušajima da se stupi u kontakt s državom članicom izvjestiteljicom i EFSA-om, tužitelji nisu dobili pravovremen odgovor. Usto, navodi tužiteljâ nisu uzeti u obzir.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije i jednakog postupanja: dok je Komisija prema IPU-a zauzela strog pristup (koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni i postupcima), nije tako postupila u sličim situacijama/prijašnjim odlukama o tvarima za koje postoje slične bojazni, što predstavlja povredu načela jednakog postupanja i nediskriminacije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti: neodabiranjem manje strožih mjera kojima bi se postigli isti ciljevi (odobrenje podliježe uvjetima koji se ocjenjuju na razini država članica ili podliježe uvjetu dostave dokaznih podataka na razini Unije u skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 1107/2009), te, umjesto toga, zabranom IPU-a, Komisija je povrijedila načelo proporcionalnosti.

-
- ⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/872 od 1. lipnja 2016. o neobnavljanju odobrenja za aktivnu tvar izoproturon u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja te o izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2016, L 145, str. 7.).
- ⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008, L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3.).
- ⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL 2009, L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.).

Tužba podnesena 26. kolovoza 2016. – Epsilon International protiv Komisije

(Predmet T-477/16)

(2016/C 402/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Epsilon International SA (Marousi, Grčka) (zastupnici: D. Bogaert i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

1) na temelju članka 272. UFEU-a:

- utvrdi da su iznosi koje je Europska komisija isplatila društvu Epsilon na temelju sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava BRISEIDE, i-SCOPE i SMART-ISLANDS prihvatljivi troškovi te da društvo Epsilon nije počinilo sustavne pogreške u izvršavanju tih sporazuma;
- utvrdi da je Komisijin zahtjev za povratom isplaćenih iznosa na temelju sporazuma BRISEIDE u potpunosti neosnovan te da ih ne treba vratiti Europskoj komisiji;
- utvrdi da su odluke Europske komisije o obustavi plaćanja u vezi sa sporazumima o dodjeli bespovratnih sredstava i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity i c-SPACE neosnovane;
- Komisiji naloži vraćanje iznosa koje je društvo Epsilon moralo platiti zbog provođenja dodatnih financijskih revizija radi pobijanja pogrešnih nalaza revizora koje je ovlastila Komisija te radi naknade neimovinske štete društva Epsilon, koja se privremeno na *ex aequo et bono* osnovi procjenjuje u visini od 10 000 eura.

2) Na temelju članka 263. poništi odluku Europske komisije od 17. lipnja 2016. (ref. Ares (2016)2835215) o evidentiranju društva Epsilon u bazi podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja (EDES).

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi koja se temelji na razlozima iz članka 272. UFEU-a društvo Epsilon smatra da su nalazi revizora koje je potvrdila Europska komisija a koji se odnose na troškove osoblja prijavljene za provedbu projekata BRISEIDE, SMART-ISLANDS i i-SCOPE pogrešni. Konkretnije, društvo Epsilon tvrdi da nije bilo nikakvih nepravilnosti u pogledu sustava evidentiranja vremena, produktivnih sati i izračuna satnice, nepostojanja računa za rad vlasnika i činjenice da sporazumi sklopljeni sa savjetnicima iz vlastitog društva nisu bili prijavljeni poreznoj upravi. U svakom slučaju, bilo kakva manja greška u izvršavanju ovih ugovora ne može se smatrati sustavnom greškom.

Nadalje, društvo Epsilon osporava Komisijine odluke da obustavi plaćanja za provedbu projekata koje financira Unija i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity i c-SPACE i smatra da su one pravno neutemeljene.

Konačno, društvo Epsilon zahtijeva novčanu naknadu imovinske i neimovinske štete koju je pretrpjelo zbog Komisijinih odluka.

U prilog tužbi koja se temelji na članku 263. UFEU-a društvo Epsilon od Općeg suda zahtijeva da poništi Komisijinu odluku da društvo Epsilon evidentira u bazi podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja (EDES) zbog navodno mogućih sustavnih pogrešaka u provedbi prethodno navedenih projekata. Tužitelj smatra da se ovom odlukom krši načelo proporcionalnosti i prava obrane.

Tužba podnesena 30. kolovoza 2016. – Lidl Stiftung protiv EUIPO-a – Amedei (For you)

(Predmet T-480/16)

(2016/C 402/59)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnik: A. Berger, M. Wolter, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Amedei Srl (Pontedera, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije koji sadrži verbalne elemente „For you” – prijava za registraciju br. 12 267 571

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2016. u predmetu R 851/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i odbije prigovor br. B 2 342 452 podnesen protiv prijave za registraciju žiga Europske unije br. 12 267 571;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova;
- naloži intervenijentu snošenje troškova postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlog

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 30. kolovoza 2016. – The Logistical Approach protiv EUIPO-a – Idea Groupe (Idealogistic)**(Predmet T-620/16)**

(2016/C 402/60)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski***Stranke**

Tužitelj: The Logistical Approach BV (Uden, Nizozemska) (zastupnik: R. Milchior, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „Idealogistic” – prijava za registraciju br. 12 318 234

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. lipnja 2016. u predmetu R 1435/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- podredno, izmijeni pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome pogrešno potvrđuje odluka Odjela za prigovore kojom se odbija registracija žiga 012318234 za usluge „savjeta u području logistike, poput izbora ruta, otvaranja skladišta i izbora prijevoznih sredstava”
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 76. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 2. rujna 2016. – Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej protiv ECHA-e**(Predmet T-625/16)**

(2016/C 402/61)

*Jezik postupka: poljski***Stranke**

Tužitelj: Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o. o. (Grajewo, Poljska) (zastupnik: T. Dobrzyński, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi ECHA-inu Odluku br. SME (2016) 2851 od 23. lipnja 2016. u kojoj je utvrđeno da tužitelj ne ispunjava uvjete za sniženje pristojbi za srednje poduzetnike i u kojoj je određena administrativna pristojba protiv njega;
- poništi ECHA-in Račun br. 10058238 od 23. lipnja 2016. o razlici između pristojbe koju je platio tužitelj i pristojbe koja se primjenjuje na velike poduzetnike u skladu s ECHA-inom Odlukom br. SME (2016) 2851;
- poništi ECHA-in Račun br. 10058239 od 23. lipnja 2016. u kojem je određena visina administrativne pristojbe u skladu s ECHA-inom Odlukom br. SME (2016) 2851;
- poništi Odluku br. 14/2015 Upravnog odbora ECHA-e od 4. lipnja 2015. (MB/43/2014) ME (2016) 2851;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu tužbi tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda načela dodjeljivanja nadležnosti

- Visina administrativne pristojbe koja je određena u Odluci MB/43/2014 Upravnog odbora ECHA-e, koja je temelj donošenja pobijane odluke i računâ je, s obzirom na funkcije koje administrativna pristojba mora ispuniti, neproporcionalno visoka i na taj način je izjednačena s kaznom. To krši načelo dodjeljivanja nadležnosti sadržano u članku 5. UEU-a u vezi s uvodnom izjavom 11. Uredbe Komisije (EZ) br. 340/2008.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela pravne sigurnosti i prava na dobru upravu

- Tužiteljevo objašnjenje o veličini poduzetnika temelji se na informacijama koje je, među ostalim, potječu od same ECHA-e kao i na nacionalnim informacijama. Veličina poduzetnika trebala je biti određena na temelju Zakona o slobodi gospodarske djelatnosti od 2. srpnja 2004. Taj zakon ne definira poduzetnike prema strukturi udjela. ECHA nije pružila dovoljno informacija o pravilima za registraciju i povećala je pristojbu bez mogućnosti ispravljanja pogreške.

3. Treći tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti

- U skladu s odredbama Uredbe Komisije (EZ) br. 1907/2006 i Uredbe Komisije (EZ) br. 340/2008 administrativne pristojbe moraju biti usklađene s ECHA-inim stvarnim troškovima kontrole. Valja smatrati nedopuštenom ECHA-inu praksu u skladu s kojom poduzetnici koji su dali lažne izjave o svojoj veličini plaćaju troškove kontrole svih poduzetnika.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda načela jednakog postupanja

- ECHA je povrijedila načelo jednakog postupanja naplaćivanjem administrativne pristojbe i određivanjem visine te pristojbe s obzirom na veličinu poduzetnika. Predstavlja kršenje načela jednakog postupanja određivanje istih administrativnih pristojbi poduzetniku koji je kvalificiran kao velik samo na temelju udjela u kapitalu javnog tijela kao i poduzetniku koji je kvalificiran kao velik na temelju svojeg godišnjeg prihoda i broja zaposlenih.

5. Peti tužbeni razlog: Ništavost računa izdanih na temelju pobijane odluke

- Zbog poništenja ECHA-ine Odluke SME (2016) 2851 valja poništiti račune na kojima se temelje ECHA-ini zahtjevi za plaćanje. Naplaćene pristojbe također nisu bile dospjele jer tužitelj u trenutku donošenja ECHA-ine Odluke br. SME (2016) 2851 i izdavanja računa nije bio obavezan registrirati se u sustav REACH.

Tužba podnesena 1. rujna 2016. – Shoe Branding Europe protiv EUIPO-a – adidas (Prikaz dviju usporednih traka na obući)

(Predmet T-629/16)

(2016/C 402/62)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgija) (zastupnik: J. Løje, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: adidas (Herzogenaurach, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: pozicijski žig (Prikaz dviju usporednih traka na obući) – žig Unije br. 8 398 141

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. lipnja 2016. u predmetu R 597/2016-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009;
- iskrivljivanje činjenica.

Tužba podnesena 5. rujna 2016. – Dehtochema Bitumat protiv Europske agencije za kemikalije

(Predmet T-630/16)

(2016/C 402/63)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Dehtochema Bitumat, s.r.o. (Bělá pod Bezdězem, Češka Republika) (zastupnik: P. Holý, lawyer)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi i proglasi nevaljanom odluku Europske agencije za kemikalije od 7. srpnja 2016. prema kojoj se tužitelj i dalje treba smatrati velikim poduzećem slijedom čega on nema pravo na smanjenje naknade za srednja poduzeća, te odgodi provedbu te odluke.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prema tužitelju, tuženik je navedenom odlukom i svojim djelovanjem zloupotrijebio svoju ovlast i prekršio načela zakonitosti i pravne sigurnosti.

Tužitelj tvrdi da je provjerom statusa malog ili srednjeg poduzeća (SME) tuženik pogrešno ocijenio neovisnost tužiteljevog poduzeća i u izračun pogrešno uključio broj zaposlenika i iznos godišnjeg prometa te navodno povezana ili partnerska poduzeća koja nisu povezana s tužiteljevim poduzećem odnosno partnerskim poduzećima sukladno Uredbi Komisije (EZ) br. 340/2008 ili Preporuci Komisije 2003/361/EZ.

Tužitelj navodi da je njegova izjava o pogrešnoj veličini poduzeća, koju je dao na zahtjev tuženika od 2. lipnja 2016. , u biti dana s povjerenjem u tuženikovu procjenu i uz obećanje niže naknade.

Tužitelj ističe da je njegova prijava suspendirana i da je izričito izvijestio tuženika da od 2011. nije proizvodio relevantne proizvode (tvari koje se trebaju registrirati).

Tužitelj tvrdi da iz članka 13. stavka 4. Uredbe Komisije br. 340/2008 proizlazi da pravo na smanjenje naknade za registraciju nastaje kad ga je moguće dokazati te da je, suprotno onome što tvrdi tužitelj, prikladno omogućiti tužitelju da to pravo i dokaže.

Tužba podnesena 9. rujna 2016. – ClientEarth protiv Komisije

(Predmet T-644/16)

(2016/C 402/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ClientEarth (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: O. Brouwer, lawyer, i N. Frey, *Solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku o uskraćivanju pristupa traženim dokumentima u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽¹⁾ kako je tužitelju priopćena 1. srpnja 2016. u dopisu s oznakom C(2016) 4286 final;
- Komisiji naloži snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člankom 87. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i očitoj pogrešci u ocjeni koje su dovele do pogrešne primjene izuzeća o međunarodnim odnosima (treća alineja članka 4. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 1049/2001) i nepostojanju obrazloženja:
 - Komisija nije dokazala da postoji razlog za primjenu izuzeća o međunarodnim odnosima. Ona osobito nije dokazala kako bi otkrivanje isključivo pravnih dokumenata u kojima se iznose stavovi o pravu Unije samo po sebi moglo razotkriti strateške ciljeve Europske unije tijekom pregovora ili oslabiti Komisijinu pregovaračku poziciju. Komisiju obvezuje načelo vladavina prava i ne može voditi pregovore o međunarodnim sporazumima kojima se krši pravo Unije. Tužitelj nadalje tvrdi da se na članak 24. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 1049/2001 (i druga izuzeća) ne može pozivati „in perpetuum”, to jest, sve dok Komisija bilo gdje vodi pregovore o drugim međunarodnim sporazumima. Komisija nadalje nije obrazložila kako bi otkrivanje traženih dokumenata konkretno i stvarno moglo ugroziti javni interes koji se odnosi na međunarodne odnose.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i očitoj pogrešci u ocjeni koje su dovele do pogrešne primjene izuzeća o zaštiti pravnog savjetovanja (druga alineja članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001) i nepostojanju obrazloženja:
 - Komisija nije dokazala da postoji razumno predviđiv a ne isključivo hipotetski rizik da bi otkrivanje traženih dokumenata ugrozilo njezin interes da dobije iskreni, objektivni i iscrpni pravni savjet.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i očitoj pogrešci u ocjeni koje su dovele do pogrešne primjene izuzeća o zaštiti procesa odlučivanja (prvi podstavak članka 4. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001) i nepostojanju obrazloženja:
 - Komisija nije objasnila kako bi pristup traženim dokumentima konkretno i stvarno moglo ugroziti proces odlučivanja.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava i očitoj pogrešci u ocjeni koje su dovele do pogrešne primjene testa prevladavajućeg javnog interesa i nepostojanju obrazloženja:
 - Postoji prevladavajući javni interes jer bi otkrivanje omogućilo raspravu o pristupu pravosuđu, osobito pristupu domaćim sudovima (i njihovoj ulozi), i potrebi očuvanja jedinstva i autonomije prava Unije. Te su teme od izravnog interesa za građane Unije i nevladine organizacije kao što je tužitelj.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001 (djelomični pristup) i zahtjevu za istražnu mjeru
 - Tužitelj tvrdi da Komisija nije, ili u svakom slučaju da je nedovoljno, ispitala i odobrila djelomični pristup traženim dokumentima.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Tužba podnesena 7. rujna 2016. Vorarlberger Landes- und Hypothekbank protiv SRB-a

(Predmet T-645/16)

(2016/C 402/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG (Bregenz, Austrija) (zastupnik: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)

Tuženik: Jedinstveni odbor za rješavanje (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog odbora za rješavanje od 15. travnja 2016., barem u dijelu u kojem se ta odluka odnosi na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Očita povreda bitnih postupovnih pravila zbog nedostatne (cjelovite) objave pobijane odluke.
2. Drugi tužbeni razlog: Očita povreda bitnih postupovnih pravila zbog nedostatnog obrazloženja pobijane odluke.

Tužba podnesena 13. rujna 2016. – Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret protiv EUIPO-a – Zaharieva (BOBO cornet)

(Predmet T-648/16)

(2016/C 402/66)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turska) (zastupnik: T. Tsenova, *lawyer*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bugarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig koji sadrži verbalne elemente „BOBO cornet”– Prijava za registraciju br. 12 299 343

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. srpnja 2016. u predmetu R 906/2015-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci u postupku pred žalbenim vijećem snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
 - Povreda članaka 75. i 76. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 12. rujna 2016. – Bernaldo de Quirós protiv Komisije**(Predmet T-649/16)**

(2016/C 402/67)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužiteljica:* Belén Bernaldo de Quirós (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine odluku tijela za imenovanje koju je donijela glavna direktorica GU-a „Obrazovanje i kultura” Europske komisije od 30. studenoga 2015. o preraspodjeli radnog mjesta B. Bernaldo de Quirós s onog načelnice odjela „Ured za probni rad” EAC.C.4 na radno mjesto savjetnice za modernizaciju obrazovanja DG EAC.B;
- Europskoj komisiji naloži snošenje sviju troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i zlporabi ovlasti.

- Tužiteljica smatra da je pobijana odluka zahvaćena očitom pogreškom u ocjeni u pogledu interesa službe i ekvivalentnosti radnog mjesta. Tužiteljica želi istaknuti da njegov premještaj na radno mjesto savjetnika za modernizaciju obrazovanja nije opravdan interesom službe već je izraz volje njegovih nadređenih da ga profesionalno izoliraju i da mu unaprijed izreknu stegovnu mjeru. Stoga je odluka rezultat zlporabe ovlasti jer je takva promjena radnog mjesta, osim toga, u suprotnosti s interesom službe, s obzirom na tužiteljčinu stručnost i potrebu popunjavanja slobodnih radnih mjesta načelnika odjela u GU-u EAC.
- Tužiteljica smatra i da premještajem nije poštovano načelo ekvivalentnosti radnog mjesta. Naime, novi poslovi dodijeljeni tužiteljici su po svojoj prirodi, važnosti i opsegu ispod onih koji se povjeravaju savjetniku razreda AD13. Štoviše, radno mjesto ne odgovara stvarnoj potrebi službe koja se zahtijeva na temelju članka 2. Odluke C(2008) 5029/2.

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava na saslušanje kao i dužnosti brižnog postupanja uprave.

- Tužiteljica smatra da odluka o premještaju nije donesena u okolnostima kojima mu se jamči njegovo pravo na saslušanje, s obzirom na to da nije mogao iznijeti svoje stajalište u vezi s prijedlogom odluke o premještaju. Tome treba pridodati povredu dužnosti brižnog postupanja uprave s obzirom na to da tijelo za imenovanje ni na koji način nije uzelo u obzir ni tužiteljčine interese ni objektivno nastojalo uravnotežiti interese službe i tužiteljčin interes, među ostalim, njezinim imenovanjem na slobodno radno mjesto načelnice odjela.

3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi Odluke Europske komisije C(2008) 5029/2 od 9. kolovoza 2008. o poslovima savjetnika.

- Tužiteljica ističe povredu Odluke C(2008) 5029/2 u pročišćenoj verziji od 7. srpnja 2016., zato što je GU EAC premašio kvote namijenjene za savjetnike i nije dokazao da je radno mjesto savjetnice za modernizaciju obrazovanja na koje je tužiteljica premještena uistinu zakonito.

Tužba podnesena 7. rujna 2016. – LG Electronics protiv EUIPO-a (QD)**(Predmet T-650/16)**

(2016/C 402/68)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja) (zastupnik: R. Schiffer, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije „QD” – Prijava za registraciju br. 13 633 516*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. svibnja 2016. u predmetu R 2046/2015-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 12. rujna 2016. – PM protiv ECHA-e**(Predmet T-656/16)**

(2016/C 402/69)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelj:* PM (zastupnik: C. Zambrano Almero, odvjetnica)*Tuženik:* Europska agencija za kemikalije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da predmetnu tužbu, podnesenu protiv Odluke br. SME(2016) 3198, prihvati kao dopuštenu i, shodno tomu, spomenutu odluku proglasi ništavom, s obzirom na to da je PM mali i srednji poduzetnik i da su stoga pristojbe koje je uplatio u skladu s propisima, zbog čega treba prihvatiti zatraženi upis.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog koji temelji na definiciji malog i srednjeg poduzetnika utvrđenoj u članku 2. stavku 1. Priloga Preporuci 2003/361/EZ o definiciji mikro, malih i srednjih poduzetnika. S tim u vezi tužitelj, zajedno s grupom poduzetnika kojoj pripada, tvrdi da je udovoljio zahtjevima iz navedenog članka.

Tužba podnesena 16. rujna 2016. – LG Electronics protiv EUIPO-a (Second Display)**(Predmet T-659/16)**

(2016/C 402/70)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* LG Electronics, Inc. (Seul, Južna Koreja) (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Unije „Second Display” – prijava za registraciju br. 14 362 248*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. lipnja 2016. u predmetu R 106/2016-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući tužiteljeve troškove pred prvim žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 75. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 19. rujna 2016. – Credito Fondiario protiv JSO-a**(Predmet T-661/16)**

(2016/C 402/71)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Credito Fondiario SpA (Rim, Italija) (zastupnici: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani i A. Neri, odvjetnici)*Tuženik:* Jedinstveni sanacijski odbor**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi prvu i drugu odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora;
- članak 5. stavak 1. točku (f) Delegirane uredbe (EU) br. 2015/63 na kojem se temelje pobijane odluke proglasi nespojivim s načelima jednakog postupanja, proporcionalnosti i pravne sigurnosti, priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima;
- Prilog I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 2015/63 na kojem se temelje pobijane odluke proglasi nespojivim s načelima jednakog postupanja, proporcionalnosti i pravne sigurnosti, priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima;

- Delegiranu uredbu (EU) br. 2015/63 na kojoj se temelje pobijane odluke, proglasi nespojivim s načelom slobode poduzetništva priznatim Poveljom Europske unije o temeljnim pravima;
- Jedinstvenom sanacijskom odboru naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova se tužba podnosi protiv odluka izvršnog tijela Jedinstvenog sanacijskog odbora SRB/ES/SRF/2016/06 od 15. travnja 2016. (prva odluka) i SRB/ES/SRF/2016/13 od 20. svibnja 2016. (druga odluka) kojima se u pogledu tužitelja određuje *ex ante* doprinos propisan Delegiranom uredbom (EU) 2015/63 o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015 L 11, str. 44.).

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: neobavješćivanje društva Credito Fondiario o prvoj i drugoj odluci.

- Banca d'Italia tužitelja nije obavijestila o dvjema odlukama koje je donio Odbor, kao što se to zahtijeva člankom 5. Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015 L 15, str. 1.) priopćivši mu samo iznos koji treba platiti i povrijedivši njegovo pravo na pravovremeno pokretanje sudskog postupka. Odbor nije primijenio dužnu pažnju u vezi s obavješćivanjem.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a zbog nepostojanja obrazloženja i povreda obveze donošenja odluka o *ex ante* doprinosima nakon provedenog kontradiktornog postupka.

- U pobijanim odlukama nema nikakvog obrazloženja o tome kako je *ex ante* doprinos stvarno izračunan, čime se tužitelju onemogućuje učinkovit nadzor zakonitosti i utemeljenosti odluke.

3. Treći tužbeni razlog: pogrešna primjena članka 5. stavka 1. točke (f) Provedbene uredbe (EU) br. 2015/63.

- *ex ante* doprinos koji se potražuje od društva Credito Fondiario neproporcionalan je u odnosu na profil rizičnosti institucije te je rezultat pogrešne procjene obveza institucije.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 4. stavka 1. i članka 6. Delegirane uredbe (EU) br. 2015/63. Pogrešna procjena profila rizičnosti društva Credito Fondiario.

- Na dan 31. prosinca 2014. profil rizičnosti društva Credito Fondiario bio je nizak na temelju parametara utvrđenih člankom 4. stavkom 1. i člankom 6. Delegirane uredbe (EU) n. 2015/63. Doprinos koji je Odbor izračunao odgovara institucijama visokog profila rizičnosti, te je rezultat činjenice da Odbor nije uzeo u obzir kriterije za definiranje i smanjenje rizika propisane navedenim člancima.

5. Peti tužbeni razlog: povreda članaka 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Jednako postupanje.

- Članak 5. stavak 1. točka (f) i Prilog I. Delegiranoj uredbi (EU) br. 2015/63, krše načelo jednakog postupanja jer je njima propisano diskriminatorno postupanje u predmetnom sektoru.

6. Šesti tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti.

- Neuzimanjem u obzir njegovog smanjenog profila rizičnosti, odlukama se tužitelju određuje *ex ante* doprinos koji odgovara instituciji visokog profila rizičnosti, čime se krše načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti.

7. Sedmi tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Sloboda poduzetništva.

- Delegirana uredba (EU) br. 2015/63, određivanjem strožih uvjeta od onih koji su već propisani europskim propisima o bankama i Uredbom (EU) br. 806/2014, Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014 L 225, str. 1.) o procjeni rizičnosti institucije i uvođenjem elemenata diskrecijskog prava kod izračuna *ex ante* doprinosa, krši načela jednakog postupanja, pravne sigurnosti i slobode poduzetništva.

Tužba podnesena 16. rujna 2016. – Cinkciarz.pl protiv EUIPO-a (€\$)

(Predmet T-665/16)

(2016/C 402/72)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska, odvjetnica i pravna savjetnica, K. Gajek, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Unije koji sadrži oznake „€” i „\$” – prijava za registraciju br. 13 839 998

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. srpnja 2016. u predmetu R 2086/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR